№ 191 (2691) ■ П'ятниця, 19 жовтня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Наша Тетяна — в Національній опері

Утім, нашими, редакційними голосоукраїнськими, стали 25 співаків-вокалістів, дипломантів конкурсу «Голос України». Проводився він, нагадаємо, під час творчих звітів майстрів мистецтв та народної творчості областей.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЦЬОГО ДНЯ

■ *1851 р. Не стало актора, одного з фундаторів українського театру, Карпа Соленика. ■ 1895 р. Народився професор Петро Буйко, відомий лікар, Герой Радянського Союзу. Під час Великої Вітчизняної війни допомагав підпільникам і партизанам. ■ 1906 р. На Черкащині народився поет Сергій Воскрекасенко, сатирик і гуморист. ■ 1947 р. Початок масового вивезення західноукраїнського населення до Сибіру. ■ 1987 р. У Львові створено опозиційне до комуністичної влади «Товариство Лева».*

Парламентська хроніка

Закон про вибори знову прийнято

Ранкове та денне засідання 18 жовтня

Першим на порядку денному стояв проект Державного бюджету на 2002 рік. З коротким повідомленням щодо колізій навколо бюджету і можливих шляхів їх розв'язання виступив Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. Від імені Комітету з питань бюджету виступив його голова Олександр Турчинов. Він, зокрема, вказав, що за наслідками протестної акції «чорнобильців» 17 жовтня досягнуто угоди з урядом: додатково до коштів, зазначених у проекті Держбюджету, має бути виділено на потреби «чорнобильців» 102 млн. грн. Передбачається також певний перерозподіл коштів на користь збільшення видатків на соціальні потреби громадян. За таких умов, сказав О. Турчинов, комітет пропонує проголосувати бюджет-2002 у першому читанні. О. Турчинов відповів на запитання народних депутатів. Болючим було питання соціального захисту інвалідів. З цього приводу О. Турчинов сказав, що саме за пропозицією профільного комітету уряд погодився відкликати статтю 48, за якою інваліди та ветерани позбавлялися більшості нині діючих пільг.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ніхто ні на кого не тисне

Організацію роботи міжвідомчої комісії з вивчення причин катастрофи над Чорним морем російського літака Ту-154 обговорили Президент України Леонід Кучма і Перший віце-прем'єр, керівник комісії Олег Дубина.

Згідно з інформацією російських ЗМІ, техкомісія з розслідування справи планує завершити роботу над підсумковим звітом до кінця жовтня. Про це повідомив журналістам у Москві глава техкомісії, заступник голови Міждержавного авіаційного комітету Рудольф Теймуразов. Водночас глава держкомісії Росії з розслідування причин загибелі Ту-154 Володимир Рушайло вкотре уточнив, що ніде «у висновках комісії поки що не сказано, що ракета була саме українська». «За слідами пошкоджень ми не можемо встановити, чия саме це була ракета. Інша річ, що більше ніякої ракети там бути не могло. Ні Росія, ні Туреччина, ні Ізраїль у цій зоні навчань не проводили». Рушайло відкинув припущення про те, що Україна зізналася «в скоєному» під тиском Росії: «Це абсурд. Звісно, Україна зізналася сама. Ніхто ні на кого не тиснув».

(Закінчення на 5-й стор.).

Діалог триває

Під час візиту до Молдови Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха обговорюють питання торговельно-економічної співпраці. На порядку денному: хід виконання підписаних раніше двосторонніх документів, створення спільних митних постів на молдовсько-українському кордоні та передачу Молдові низки об'єктів на території України.

Кишинів розраховує на розгляд проблем постачання Україною електроенергії за вигідними для неї цінами, очікується також підписання документів про співпрацю в соціальній та культурній сферах.

До банку — без метрики!

Кажуть, старі до банку ходять рідко. Неправда.

Ходять з 1997 року в банківські офіси люди похилого віку, часом на милицях і в супроводі онуків, з ощадними книжками й метриками. Це ті, кому вже 80 і більше. Ті, хто мав право щороку одержувати свої 50 гривень компенсації за знецінені внаслідок інфляції вклади в Ощадбанку СРСР. Цього року ті, кому виповнилося 90 і більше, одержують з ласки держави до 2 тисяч гривень. Але ходять далеко не всі, хто на це має законне право. Декого стримує гордість, природний протест проти принизливої процедури доводити незворушним клеркам рік і місце свого народження. Вони старіють швидше, ніж ми мудрішаєм.

Нарешті Конституційний Суд визнав неправочинним обмеження за віком вкладників Ощадбанку СРСР. Отже, у старих свято. Поки що маленьке, оскільки той же суд визнав правомірним поетапне повернення знецінених вкладів, залежно від можливостей бюджету. Та все-таки...

(Закон про Фонд гарантування вкладів читайте на 8—9-й стор.)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Передплата-2002

«Укрпошта» править бал

Вочевидь, жоден із доблесної поштової братії не збирався:

а) діяти в інтересах «пересічних» громадян;

б) погоджувати свою тарифну політику з видавцями періодичних видань;

і врешті-решт,

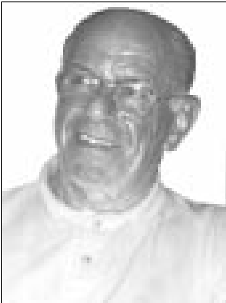
в) брати до уваги побажання найвищих посадовців, включаючи Президента, захищати вітчизняний інформаційний простір, а для цього здешевлювати вартість укрпоштівських послуг.

Ось хронологія безпринципності та вузьковідомчих інтересів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Поспішайте передплатити «Голос України»

На Хмельниччині стартувала благодійна акція

Французький місіонер Гі Дюпон запропонував інвалідам Хмельницького — тим, хто перший передплатить «Голос України» і чиї листи перші надійдуть до корпункту за адресою: Хмельницький, вул. Проскурівська, 56, корпункт газети «Голос України» (тел. 72-06-53), — 5 інвалідних візків, 2 зимових жіночих пальта, 3 зимові чоловічі куртки, 2 зимові жіночі куртки, 2 чоловічих костюми, 1 комфортабельне крісло для відпочинку.

Призи видаватиме гуманітарна асоціація «Нормандія—Україна» після завершення передплати на «Голос України».

На фото: президент асоціації «Нормандія—Україна» мсьє Гі Дюпон.

Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

Я вам пишу...

Остарбайтери чекають

Засоби масової інформації повідомляють, що вже готово 400 тисяч перевірених документів і ось-ось розпочнуть виплачувати гроші остарбайтерам. Мені боляче дивитися на свого чоловіка, котрий не відходить від телевізора і все чекає новин про виплату. А як згадає його розповіді про табірне життя, моторошно стає. Основне харчування — ранком. Давали варену брукву і хліб. Обіду просто не було, а ввечері — знову варена бруква, але вже без хліба.

Працював мій Василь на залізниці, тягав рейки, шпали, щебінку... І так, без вісімнадцяти днів, три роки. На руках покрутило пальці від такої роботи, та й здоров'я підірвав. Ось така була молодість у 16—18 років.

Євдокія ЧМУТ.

Павлоград
Дніпропетровської області.

«Азот» — це кипуче життя

Коли ви під'їжджатимете до Черкас з боку Золотоноші, то одразу за дамбою, що через Дніпро, «ворота» міста зустрінуть вас яскравим оптимістичним гаслом «Азот» — це життя». Здивувались? Кожен черкащанин підтвердить вам, що це не реклама, а істинна правда. По-перше, «zoos» з грецької означає «життя». (Тут можна не зважати на префікс «а»). По-друге, ВАТ «Азот» випускає життєво необхідні для сільського господарства мінеральні добрива. По-третє, це найбільше промислове підприємство Черкащини, котре генерує життя всього регіону.

(Закінчення на 10-й стор.).

P. S. Визволено чотирьох першокласників, викрадених колишнім злочинцем у Вінницькій області

Теза не витримує критики

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 17 жовтня

Обговорюючи проект Держбюджету-2002 у першому читанні, більшість депутатів критикували і урядовий, і парламентський варіант та висловлювали свої зауваження й пропозиції. Як правило, не витримувала критики теза про соціальну спрямованість бюджету.

Так, зокрема, лідер Партії зелених Віталій Кононов заявив про необхідність значно збільшити видатки на охорону здоров'я, адже за законом на потреби медицини повинні віддавати 10% ВВП. Представник фракції «Батьківщина» Михайло Павловський звернув увагу на те, що поряд із підвищенням стипендій та інших соціальних виплат, механізмом поступового повернення втрачених заощаджень уряд пропонує на 11 млрд. грн., порівняно з минулим роком, зменшити соціальне забезпечення —передусім чорнобильців, молоді та дітей. Лідер комуністів Петро Симоненко запропонував збільшити доходи бюджету на 5 млрд. грн і спрямувати ці кошти на підтримку вугільної галузі та соціальних програм. Від імені фракції «Лівий центр» Йосип Вінський висловився за фінансування в повному обсязі освіти, медицини, соціальних пільг, дорожнього будівництва і допомоги чорнобильцям.

Представник групи «Солідарність» Іван Попеску відзначив, що розроблений цього року бюджет уперше відповідає нормам Бюджетного кодексу, містить програму класифікації видатків. Група, зокрема, наполягає на встановленні з 1 січня 2002 року мінімальної зарплати розміром 165 гривень і вважає за необхідне передбачити окремим рядком повернення знецінених вкладів населення за рахунок погашення боргів за комунальні платежі, звернути особливу увагу на розвиток освіти на селі.

До речі, два останніх пріоритети — освіта і село —лунали майже в кожному виступі депутатів від фракцій. І загалом усі пропозиції, як правило, зводилися до вимог збільшити фінансування на певну галузь чи напрям, а не до механізмів пошуку і залучення додаткових коштів. Саме тому деякі парламентарії побачили у промовах своїх колег передвиборні нотки. А, скажімо, представник «Яблука» Геннадій Балашов звинуватив членів бюджетного комітету ВР у намаганні пролобіювати власні інтереси: закласти у бюджеті фінансування ремонтів шкіл, будинків, доріг чи будівництво газопроводів лише в «своїх» округах.

Юліана ШЕВЧУК.

Закон про вибори знову прийнято

Ранкове та денне засідання 18 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Вимоги пікетувальників, які зібралися цього дня під стінами Верховної Ради, з трибуни озвучив народний депутат Юрій Соломатін. Вони насамперед стосувалися захисту прав «чорнобильців», інвалідів та ветеранів, заборони перетворення землі на товар.

На розгляд парламенту було представлено два варіанти постанови —Кабміну та профільного комітету. Радикальнішим з них був другий. А каменем спотикання став пункт другий цього проекту, де йдеться про порядок узгодження позицій парламенту і Кабміну після прийняття проекту закону про бюджет у першому читанні. Компромісний варіант — підготувати узгоджений проект постанови, з урахуванням зауважень та пропозицій, висловлених на сесії, одержав підтримку більшості депутатів (351 голос).

Далі держсекретар Мін'юсту Олександр Лавринович представив «багатостраждальний» Закон «Про вибори народних депутатів України» з пропозиціями Президента України від 4 жовтня 2001 року. Першим проголосовано порядок висунення кандидатів у депутати та утворення виборчих комісій. Зал відреагував однозначно: пропозицію Президента підтримали лише 77 депутатів.

З подальших виступів народних депутатів виходило, що значна кількість депутатського загалу не підтримує компромісу, досягнутого напередодні на зустрічі керівників 10 фракцій з Президентом. Зокрема, про те, щоб виборча кампанія тривала 90 днів. І голосування підтвердило це (223 голоси — «за»). Тоді виникла пропозиція проголосувати її у «пакеті» з положенням про заставу. Вона набрала 277 голосів. До речі, Володимир Марченко вказав, що таке голосування (пакетом) не можна вважати законним, на що, мовляв, вказував і Конституційний Суд.

Зауваження Президента щодо порядку утворення окружних виборчих комісій спершу підтримки сесії не здобуло. Однак компроміс, досягнутий на зустрічі з керівниками 10 фракцій, зрештою, переважив: 248 депутатів дали «зелене» світло позитивному вирішенню.

Узгодження позицій тривало з перемінним успіхом. Наприклад, припинення членства у будь-якій партії членів окружних виборчих комісій (відхилено); щодо володіння членами комісій державною мовою (прийнято); про уповноважену особу партії та довірену особу кандидата у депутати (прийнято) та низка інших.

Дуже гостро проходило обговорення календаря виборчої кампанії. За основу було взято узгоджений термін — 90 днів. Його підтримано необхідною більшістю — 240 голосів.

Важким було й узгодження позицій відносно висунення кандидатів у депутати від партій (блоків). Пропозиція Президента не підтримана. Отже, діятиме попередня норма, тобто партії мають реєструватися не пізніш як за рік до дня виборів. Поставлений на голосування виборчий закон у новій редакції дістав схвалення більшістю у 234 голоси.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фотофакт

Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Іван Плющ та Прем'єр-міністр Анатолій Кінах під час зустрічі з представниками депутатських фракцій українського парламенту.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Передплата-2002

«Укрпошта» править бал

(Початок на 1-й стор.).

17 вересня прем'єр Кінах підписує горезвісну Постанову «Про вдосконалення порядку проведення передплати періодичних видань», де дозволяє проводити розрахунки у відповідності з «фактичними затратами». Хто ці «фактичні затрати» обчислював?!

Пан Кінах, удаючи турботу про рідну пресу, дає розпорядження розробити «заходи щодо цільової адресної підтримки». Що з цього виходить? Ви, Анатолію Кириловичу, забираєте у редакцій зароблені гроші, а потім панською рукою тицятимете подачки з Державного бюджету? Тримати цих, так би мовити, борзих, тобто борзописців на короткому повідку?

Імовірно, в розумінні прем'єра це вписується в поняття демократизація суспільства і свобода слова.

І все-таки журналісти не здавалися. Після чергової зустрічі — 27 вересня — пан Кінах видав доручення Довгому «здійснити перевірку «Укрпошти» щодо економічної обгрунтованості цін» за участю Національної спілки журналістів. Можливо, хтось десь щось і перевіряв, та нам про це не відомо. Натомість уже 28 вересня (оце так оперативність) ДП «Преса» повідомило редакції про зміни тарифів та передплатної ціни. Тим самим порушивши ст. 4 Закону «Про власність», де зазначено: «Держава безпосередньо не втручається в господарську діяльність суб'єктів права власності». І це ще не все. 2 жовтня Державний секретар Міністерства економіки і з питань європейської інтеграції пан Першин указує на потребу «комплексної перевірки тарифної політики «Укрпошти» стосовно передплати і доставки періодичних друкованих видань». (Є ще в Кабміні розумні люди). Цю перевірку мають завершити 25 жовтня. Іншими словами, до цієї дати «Укрпошті» рекомендовано не змінювати тарифи. Але... вже 4 жовтня на прес-конференції у Держкомінформі пан Мухін («Укрпошта») оголосив про збільшення вартості послуг з оформлення передплати. Збільшення — в кілька разів. Якщо раніше це коштувало 10 копійок на місяць, то нині 35. Пан Мухін так поспішав, що «радісну» звістку доніс до народу ще до остаточного її юридичного оформлення. Мін'юст затвердив рішення поштовиків тільки 5 жовтня. А от замовлення на друк на Каталог передплатних видань було здано ще 31 серпня. А до друку Каталог було підписано не пізніше 4 жовтня (точніше з'ясувати не вдалося). У ньому все розписано. Змінено передплатні ціни на періодику, зазначено тарифи на оформлення тощо. Оце так оперативність, передбачення і ще безліч позитивних якостей.

А Ви, пане Кінаху, кажете, що у нас нема кому працювати. Киньте Мухіна на виведення з кризи вугільної промисловості. Він вам це вчинить ще до прийняття рішення.

Оце так упевненість у собі, оце так наплювацьке ставлення до партнерів, громадян і, на жаль, рішень керівництва Кабміну.

Найстрашніше в усій цій справі те, що пан Кінах ніяк не реагує на цю чиновницьку сваволю. Вірогідно, йому, як колишньому спортсменові, важко визнати поразку, тобто хибність або поспішність ухваленої постанови. Але, пане прем'єр, мудрість державного діяча не лише в тому, щоб не робити помилок, а й у тому, щоб їх виправляти.

Конституційному Суду України — 5 років

Після прийняття Конституції України, рівно п'ять років тому було утворено Конституційний Суд України, головним завданням якого є гарантування верховенства Конституції України як Основного Закону держави.

Створення Конституційного Суду, зазначив Президент України Леонід Кучма на святковому засіданні з нагоди 5-ї річниці суду, є одним з найважливіших актів держави, що прагне стати правовою. Існування Конституційного Суду значною мірою впливає на розвиток політичної системи держави, регулювання відносин, що виникають між громадянами та державою. Функціонування Конституційного Суду, наголосив Л. Кучма, позитивно впливає на додержання принципу: не громадянин для держави, а держава для громадянина. У своїй доповіді Президент України зупинився на проблемах, які ще потрібно вирішити для забезпечення конституційних прав і свобод громадян, на варті яких стоїть Конституційний Суд. Насамперед це проблеми виконання рішень Конституційного Суду, реформування судової системи в цілому, підготовка повного, науково обгрунтованого коментарю Конституції України.

Головні мета і завдання Конституційного Суду України —забезпечення гарантування найвищої юридичної сили Конституції України як Основного Закону держави.

Голова Конституційного Суду Віктор Скоморох зазначив, що рішення Конституційного Суду мають надзвичайне значення для України. Взяти хоча б рішення про заборону застосування смертної кари як кримінального покарання. Загалом за 5 років Конституційний Суд прийняв 64 рішення та надав 9 висновків з питань відповідності Конституції України законів, інших правових актів, офіційного тлумачення Конституції та законів України, відповідності законопроектів про внесення змін до Конституції конституційним вимогам, а також 288 ухвал суду.

Здійснюючи контроль за конституційністю правових актів, реалізуючи інші повноваження, Конституційний Суд України своїми рішеннями і висновками спрямовує діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у правове русло. За що судді і отримали особисту подяку від Київського міського голови Олександра Омельченка. Міський голова Київської міської ради передав В. Скоморосі документи, що засвідчують передачу декількох квартир у столиці для працівників суду.

Поздоровити суддів Конституційного Суду прийшли відомі в Україні політичні діячі, судді судів загальної юрисдикції, юристи-практики та науковці. Наша редакція також вітає суддів Конституційного Суду з нагоди першого п'ятиріччя суду. Бажаємо й надалі Конституційному Суду залишатися об'єктивною і неупередженою установою, що відстоює права громадян України.

Освіта

Щоб не захищати захищене

Завершила роботу Постійна комісія з питань освіти та науки Міжпарламентської асамблеї країн СНД. Цього разу засідання комісії проходили у стінах Верховної Ради України.

Як зазначив заступник голови Комітету ВР з питань науки та освіти Сергій Дорогунцов, члени комісії розглянули та обговорили понад 20 модульних законопроектів, серед яких — про науку, про освіту дорослих, про просвітницьку діяльність тощо. Жваве обговорення парламентаріїв викликало питання процедури еквівалентності дипломів та наукових ступенів, виданих вищими навчальними закладами певної країни. Адже сьогодні, скажімо, українським науковцям, які працюють у Білорусі чи Росії, доводиться ще раз захищати вже захищений (але на батьківщині) науковий ступінь. Потім ці закони-модулі, підготовлені комісією та прийняті асамблеєю, національні законодавчі органи братимуть за основу під час розробки нормативних документів. Тобто вони мають рекомендаційний, а не обов'язковий характер.

Саме тому учасники засідання вважають: така система законодавчої роботи не обмежує самостійність та незалежність держав, а лише сприяє розв'язанню спільних для пострадянських країн проблем. Бо не лише в Україні, а й в інших країнах СНД гостро стоїть питання соціального захисту освітян, розвитку системи освіти.

Наступне засідання комісії з питань освіти та науки відбудеться у лютому наступного року в Петербурзі.

Юлія ШЕЙКО.

 Реалії

Бажання зігрітися перетворюється на трагедії

Останнім часом жертвами пожеж дедалі частіше стають старі та самотні люди. З настанням холодів, намагаючись зігрітися, багато хто забуває про обережність. Це й призводить до трагедій. Лише у жовтні жертвами пожеж стали одразу кілька осіб похилого віку. Пожежа, що виникла від саморобної електроплитки, забрала життя 77-річної мешканки Кіровська, через те саме загинула ще одна, 74-річна, пенсіонерка з Красного Луча. А ветерана війни погубив саморобний обігрівач. Отруївся чадним газом у власній квартирі і літній мешканець Антрацита. Причина нічної пожежі та сама —увімкнений для обігрівання житла електроприлад.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

 Фотофакт

Кримський татарин разом з іншими учасниками мітингу біля будинку ВР Криму вимагає прийняття Верховною Радою України закону про статус кримськотатарського народу, а також пропорційного представництва кримських татар у всіх органах влади автономії.

Фото Андрія КАНІЩЕВА (УНІАН).

Наша Тетяна — в Національній опері

 Конкурс «Голос України»

(Початок на 1-й стор.).

А присвячені вони були 10-й річниці незалежності України і проходили з 1 листопада минулого року по 4 серпня нинішнього в Києві, в Національному палаці «Україна».

Та все-таки найріднішими, найшанованішими стали для нас 5 переможців нашого конкурсу. Серед них і заслужена артистка України Тетяна Анісімова. Співачка представляла Одещину, і наше журі визнало її своєю дипломанткою. Була вона тоді солісткою Одеського академічного театру опери та балету. Та доки ми визначали переможців з-поміж дипломантів, готували підсумковий матеріал про завершення звітів і конкурсу, Тетяна стала солісткою Національного академічного театру опери та балету ім. Т. Шевченка. Хоч би що там казали, але на запрошення вплинув наш конкурс...

Отож премію за друге місце в конкурсі й інші відзнаки редакції довелося їй вручати вже в Києві. За сприяння генерального директора театру заслуженого діяча мистецтв України Петра Чуприни ця врочиста і хвилююча для Тетяни і для нас подія відбулася. На сцені театру, перед виставою, у переповненій залі Національної опери, яка не раз оплесками підтримувала рішення журі редакції і вітала Тетяну.

Хай дзвінко, красиво й ніжно лунає твій, Тетяно, голос не лише у столичній опері, а і в багатьох зарубіжних театрах, у яких уже співала і співатимеш! Ми віримо в це. Бо весь світ має чути тебе і насолоджуватися твоїм голосом, бачити твою українську вроду.

Хай щастить усім переможцям і дипломантам нашого конкурсу «Голос України». Чекаємо повідомлень про нові ваші успіхи і перемоги.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Салова судитимуть по-європейськи

 Повертаючись до надрукованого

Європейський суд із прав людини у Страсбурзі розпочав розгляд скарги донецького адвоката Сергія Салова на дії міської прокуратури і вирок Куйбишевського районного суду Донецька. Адвокат був заарештований 31 жовтня 1999 року, у день виборів Президента України. Приводом для арешту стало кілька листівок у вигляді сфальсифікованого номера газети «Голос України», знайдених у Салова. Районний суд звинуватив юриста, на той час — довірену особу кандидата в Президенти Олександра Мороза по 42-му виборчому округу, у «навмисному перешкоджанні здійсненню громадянами України своїх виборчих прав з метою вплинути на підсумки виборів».

Вищі інстанції в Україні залишили вирок без змін, і тоді адвокат звернувся до Європейського суду, де справу прийняли до розгляду. У жовтні цього року Сергій Салов виграв позов проти органів прокуратури та міліції, «завдяки» яким адвокат десять діб — замість визначених законом трьох — провів в ізоляторі попереднього ув'язнення, де його викликали на вечірні і нічні допити. І лише після того, як заарештований серйозно захворів, його було переведено до СІЗО. Це все також розглядатиме Європейський суд.

Наступне засідання у справі «Салов проти України» очікується в грудні. На нього запрошено представників уряду та захисника від України.

За підсумками розгляду матеріалів Європейський суд направив копію попереднього рішення уряду України, зобов'язавши його розглянути і дати суду відповіді на низку питань. Зокрема, суд цікавить, чи відповідало затримання Салова вимогам Європейської конвенції із захисту прав людини і основних свобод, згідно з якою кожну затриману чи заарештовану особу доставляють до судді для вирішення питання про подальший запобіжний захід. А також чи відповідає покарання за розповсюдження газети — п'ять років позбавлення волі з відстрочкою на два роки — праву свободи на отримання і розповсюдження інформації, згідно з Конвенцією.

Ліна КУЩ.

 Ювілеї

Два віки на сторожі здоров'я

Своє 200-річчя відзначила найстарша в Одесі міська клінічна лікарня № 1. Архіви засвідчують, що розпочиналася її «біографія» з шести ліжок. Нині медичний заклад обслуговує щороку понад 32 тисячі пацієнтів, на сторожі їхнього здоров'я стоять сотні висококваліфікованих лікарів та медсестер. Ювілярові піднесено немало подарунків від меценатів. Зокрема, такий потрібний тут апарат штучного вентилювання легенів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

 Кордон

Втікали... з Заходу

Неподалік села Піддубці Луцького району співробітники ДАІ разом з волинськими прикордонниками затримали 15 нелегалів—вихідців з В'єтнаму.

Іноземці переховувалися у багажних відсіках автобуса з дніпропетровськими номерами, що прямував до Львова. Це неабияк здивувало слідчих. Невже «псевдотуристи» почали тікати із Західної Європи? Істину встановить слідство.

До речі, це вже вдруге впродовж двох тижнів затримують нелегалів. Нещодавно до рук автоінспекторів потрапило майже сорок пакистанців та іракців, що намагалися перетнути кордон з Польщею.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Події та результати

Спорт

■ **Футбол.** Ліга чемпіонів. Групові турніри. 4-й тур.

Е. «Порту» (Португалія) — «Селтик» (Шотландія). 3:0. «Ювентус» (Італія) — «Русенборг» (Норвегія). 1:0. «Ювентус» — 8 очок, «Порту» — 7, «Селтик» — 6, «Русенборг» — 1.

F. «Барселона» (Іспанія) — «Байєр» (Німеччина). 2:1. «Ліон» (Франція) — «Фенербахче» (Туреччина). 3:1. «Барселона» і «Байєр» — по 9 очок, «Ліон» — 6, «Фенербахче» — 0.

G. «Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Депортиво» (Іспанія). 2:3. «Олімпіакос» (Греція) — «Лілль» (Франція). 2:1. «Депортиво» — 8 очок, «Манчестер Юнайтед» — 6, «Лілль» і «Олімпіакос» — по 4.

Н. «Баварія» (Німеччина) — «Спартак» (Росія). 5:1. «Фейєноорд» (Нідерланди) — «Спарта» (Чехія). 0:2. «Спарта» — 10 очок, «Баварія» — 8, «Фейєноорд» — 2, «Спартак» — 1.

Відбувся повторний матч юнацької збірної України (U-17) з юніорською збірною Швейцарії (U-19). Нагадаємо, що в першому поєдинку підопічні Павла Яковенка переконливо виграли у старших за віком суперників — 3:0. Цього разу у складі української команди з'явилося багато новачків. А гості прагнули будь-що реваншуватися. Вони не гребували брудною грою, нахабно симулювали. Недостойно поводився і наставник швейцарців Мартін Трулеплер. І, зрештою, футболісти Швейцарії свого добилися — 1:0 (Гош, 53). Могли забити ще більше. Але пенальті, пробитий Колером на 64-й хвилині, парирував воротар українців Прохоров.

На жаль, на неадекватну поведінку гостей не зміг належним чином прореагувати арбітр зустрічі киянин Сергій Березка. Хоч він і показав учасникам шість (!) жовтих карток (нашим три і п'ять суперникам) і одну червону (Хоменкові за два попередження), але розгубився і грою вочевидь не керував.

Утім, нашим молодим футболістам ці зустрічі обов'язково прислужаться. І дуже важливо, що з їхнього боку не було жодного вияву недисциплінованості.

 У номер

Нема роботи — віддай квоту

На Вінниччині постала необхідність перерозподілу квот на реалізацію цукру на внутрішньому ринку

На думку спеціалістів цукрової галузі Вінницької області — найбільшого виробника цукру в державі, доведення «солодких» квот до цукроварень повинно здійснюватися безпосередньо на місцях. Де краще знають, чого варте те чи те підприємство у Києві або Вінниці? Тим часом Міністерство аграрної політики нині, як і торік, доводить цифри кожному(!) окремо взятому цукрозаводові. До слова сказати, так само централізовано визначаються обсяги виробництва цукросировини. Цукру — також. До чого інколи призводить «солодка» опіка, свідчить хоча б такий, зовсім свіжий, приклад.

27 вересня цього року наказом Мінагрополітики № 289 квота «А» (виробництво й реалізація цукру на теренах держави) доведена Скоморошківському цукрозаводу. Окрім подиву цей факт нічого не викликав. Бо ще раніше було відомо: згадане підприємство не зможе розпочати нинішній сезон. Не запасли сировини. Так само з міністерськими квотами, але без роботи опинилися деякі інші заводи. Причина аналогічна — не зуміли як слід підготуватися до переробки.

Уже два роки область веде діалог з міністерськими чиновниками. Суть пропозиції вінничан зводиться до того, щоб дозволити обласній асоціації цукроварів, за погодженням з держадміністрацією, самим визначати квоти підприємств. Зрозуміло, у межах обсягів, встановлених для області конкурсною комісією.

Здавалося, врешті-решт, з ними погодилися. Кажуть, міністр агрополітики дав розпорядження внести зміни до наявної схеми доведення квот до цукроварень. Але голова Державного департаменту продовольства Леонід Сватков іншої думки (чим не приклад демократії в аграрному відомстві?): закон «Про державне регулювання виробництва й реалізації цукру» забороняє змінювати встановлені правила гри. Про це пан Сватков офіційно повідомив облдержадміністрацію листом від 8 серпня ц. р. № 01-14731. Таку відмову в області вважають безпідставною. Якщо все залишиться без змін, наступного року комусь із цукровиробників знову доведеться ковтати гіркі пігулки.

У «цукровому Донбасі», не без солодкого благословіння чиновників з Мінагрополітики, опинилися перед проблемою: одні підприємства працюють, але не мають дозволу на реалізацію цукру, інші, навпаки, сидять без роботи, зате з... квотами. Доведеться чекати, поки конкурсна комісія перерозподілить квоти. Без цього не обійтися ще й тому, що цукру, на свою голову, вінничани вироблять більше, ніж дозволено реалізувати на внутрішньому ринку. Одне слово, щось не те коїться у цукровому «царстві»...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Солодка фальшивка

Чернівецькі базари заполонив тростинний цукор, значно дешевший від бурякового. Згідно з ярликами на мішках — місцевого виробництва. Однак Чернівецький цукрозавод за останні роки тростину не переробляв.

Як з'ясували правоохоронці, дешевий цукор надійшов із Польщі. Виготовляють його підпільні цехи й збувають в Україні. Якість ерзац-цукру вкрай низька. Фальшиві ярлики — теж справа рук польських комбінаторів.

Залишається загадкою одне: як такі великі партії цукру-самопалу обійшли наш рідний митний контроль?

Василь БАБУХ.

■ ***Фотофакт***

Понад 30 років на території Очаківської бази підготовки озброєння для кораблів ВМС України стоїть на постаменті торпедний катер ТК-383. На ньому в роки Великої Вітчизняної війни моряки захищали, а згодом визволяли Очаків, Керч, Севастополь і Новоросійськ. Нині до легендарного судна вчителі приводять дітей на екскурсії.

Фото Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

Міністерство закордонних справ України висловлює глибокі співчуття директорові Департаменту з питань політики і безпеки, начальнику управління політичного аналізу та інформації Долгову Ігорю Олексійовичу у зв'язку зі смертю його батька — **Олексія Георгійовича.**

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про невідкладні заходи щодо усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного виробництва, та недопущення зниження надходжень до Державного бюджету України

Враховуючи небезпечну ситуацію, що склалася з ввезенням підприємствами з іноземними інвестиціями на митну територію України імпортних товарів без сплати податкових платежів та зборів на підставі рішень судів України, та негативні наслідки цього для економіки України, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією разом з представниками Кабінету Міністрів України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України всебічно вивчити ситуацію, що склалася з ввезенням підприємствами з іноземними інвестиціями на митну територію України імпортних товарів без сплати податкових платежів та зборів на підставі рішень судів України, та у термін до 1 грудня 2001 року проінформувати Верховну Раду України з цього питання.

2. Державній податковій адміністрації України, Державній митній службі України проаналізувати застосовувану підприємствами з іноземними інвестиціями практику ухилення від оподаткування та у термін до 15 жовтня 2001 року проінформувати Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією про факти ввезення підприємствами з іноземними інвестиціями на митну територію України імпортних товарів без сплати податкових платежів та зборів на підставі рішень судів України.

3. Кабінету Міністрів України вивчити ситуацію, що склалася з ввезенням підприємствами з іноземними інвестиціями на митну територію України імпортних товарів без сплати податкових платежів та зборів, та у термін до 1 листопада 2001 року подати на розгляд Верховної Ради України законопроекти про внесення змін до законів України, які б унеможливили практику ухилення від оподаткування зазначеними підприємствами.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
4 жовтня 2001 року.
№ 2742-III.

 Фотофакт

Коровай, який учасники мітингу, організованого Асоціацією фермерів і землевласників України, з вимогою прийняття ВР Земельного кодексу, мали вручити народним депутатам України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заява фракції партії «Демократичний союз»

Шановні колеги! Останніми місяцями у низці регіонів відбулося чергове підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги. Але найбільше турбує не сам факт підвищення, а те, як воно проводилося. Чергове підвищення тарифів було здійснене, як і попереднi, без розробки та прийняття попереджувальних заходів, у тому числі передбачених Указом Президента України «Про соціальний захист малозабезпечених громадян в умовах переходу на повну оплату вартості житлово-комунальних послуг».

Не виконується вимога зазначеного указу про обов'язковий перегляд норм споживання населенням житлово-комунальних послуг з метою їх здешевлення та стимулювання економного витрачання, а також щодо встановлення облікових засобів для малозабезпечених громадян на умовах відстрочення платежів.

Фракція партії «Демократичний союз» не раз наголошувала на необхідності розв'язувати проблеми житлово-комунального сектору не за рахунок населення, а в першу чергу шляхом реформування галузі, запровадження ринкових механізмів регулювання тарифів. Це було відображено і в постанові Верховної Ради України, прийнятій у травні цього року за наслідками обговорення інформації Кабінету Міністрів про стан і формування цін та тарифів у житлово-комунальній сфері.

Натомість уряд сьогодні практично відсторонився від проблеми формування тарифів у житлово-комунальній сфері, цілком віддавши ці питання на розсуд місцевої влади. Такий підхід до розв'язання однієї з ключових соціальних проблем є помилковим, про що свідчить аналіз ситуації із житлово-комунальними тарифами і нормами споживання у різних регіонах. Собівартість утримання будинків у містах різниться більш як утричі. Також більш як утричі різняться норми споживання води. Аналогічна ситуація і з іншими тарифами та нормами споживання, що, на наше переконання, доводить необхідність встановлення на загальнодержавному рівні їх граничного розміру.

Також не здійснюються заходи щодо демонополізації ринку житлово-комунальних послуг. Зростання тарифів лише механічно фіксує зростання витрат підприємств цієї галузі, в тому числі витрат, які є наслідком безгосподарності. Механізмів стимулювання встановлення засобів обліку немає. Мало того, на побутовому рівні навіть чиниться опір самостійному їх установленню, оскільки в такому разі стає очевидною безгосподарність комунальних служб.

Зважаючи на це, фракція партії «Демократичний союз» вважає, що уряд повинен істотно скоригувати свою політику у житлово-комунальній сфері, основним змістом якої має стати контроль за тарифами, енерго- і ресурсозбереження, демонополізація галузі.

Для цього необхідно:

встановити граничні розміри житлово-комунальних тарифів, переглянувши діючі норми споживання води і тепла;

забезпечити можливість купівлі енергоносіїв підприємствами житлово-комунального господарства за цінами виробників в Україні;

запровадити додаткові механізми стимулювання оснащення житлового фонду засобами обліку води і тепла, в тому числі через відстрочення оплати;

привести у відповідність інструкцію з планування, обліку і калькулювання собівартості робіт (послуг) на підприємствах житлово-комунального господарства.

Крім того, необхідно найближчим часом прийняти закон, який регулював би порядок надання та споживання житлово-комунальних послуг. Саме тут ми чекаємо відповідної законодавчої ініціативи з боку Кабінету Міністрів.

Заява фракції «Яблуко»

Комуно-олігархічний похід проти Бродського

За ініціативою групи товаришів з КПУ змістити Михайла Бродського з посади голови Комітету ВР України з промислової політики і підприємництва стоїть могутнє олігархічно-металургійне лобі, стривожене перспективою позбавлення необгрунтованих податкових пільг.

Цих лобістів не влаштовує принципова позиція Михайла Бродського, яка полягає в необхідності зниження податків для всіх і руйнації чинної порочної системи, за якої купка обраних паразитує на отриманих за рахунок близькості до влади податкових пільгах і, боячись втратити ці пільги, блокує податкову реформу.

Як відомо, 1 січня наступного року закінчується термін дії «експерименту» в гірничо-металургійному комплексі, під час якого підприємствам ГМК надавали значні податкові пільги. Свого часу «яблучники» підтримали цей експеримент, і він виявився вдалим, оскільки продемонстрував економічну вигідність зниження податків.

Але тепер, впевнені фракція «Яблуко» та її співголова Михайло Бродський, час експериментів минув. Справді, податки мають бути низькими, але сплачувати їх належить усім. Однак ті самі люди, котрі голосують проти загального зниження податків, намагаються залишити пільги для себе. Вдасться чи ні егоїстичним ділкам вибити такі пільги, знехтувавши інтересами більшої частини ділової спільноти, — багато в чому залежить від парламентського Комітету з промислової політики і підприємництва та його голови Михайла Бродського.

Опосередкованим доказом того, що за ініціативою комуністів стоять серйозніші сили, є фракційна «прописка» деяких осіб, яких комуністи пропонують ввести в керівництво комітету.

Про це свідчить і певна приналежність однієї добре тиражованої газети, що стоїть на антикомуністичних позиціях: цього разу вона раптом «повелася» на комуністичну пропаганду і ледве не в повному обсязі надрукувала неправду комуністів про Бродського.

Але рушійним мотивом комуністів є зовсім не економічна зацікавленість у зміщенні Бродського, а банальна політична помста.

Це помста за критику «Яблуком» і особисто Михайлом Бродським Компартії, яка буквально за останній рік із партії захисту інтересів найзнедоленіших верств населення перетворилася на одну з опор чинної влади.

Це помста «Яблуку» і особисто Михайлу Бродському за нещадну критику комуністів, винних у знищенні підприємництва та викоріненні приватної власності, в загибелі мільйонів жертв голодомору, у гоніннях на українську мову та культуру, в політиці державного антисемітизму, у злочинах перед віруючими.

Комуністи просто не можуть спокійно витерпіти, що єдиною політичною силою, котра змусила їх покаятися хоча б у чомусь, стало «Яблуко». У вересні КПУ через газету «Комуніст» була змушена вибачитися за комуністичні гоніння на церкву — у відповідь на звернення «Яблука» до віруючих.

Комуністи мстять «Яблуку» і Бродському за жорстку критику КПУ, що голосувала проти зниження податків, а значить, в кінцевому підсумку, за те, щоб народ залишався бідним, оскільки бідність і злидні —живильна база комунізму.

Комуністи, нарешті, побачили в «Яблуці» серйозного конкурента у сфері соціальної політики. Адже, на відміну від КПУ, «Яблуко» не годує порожніми обіцянками пенсіонерів, військових і вчителів, закликаючи їх повернутися до «світлого радянського майбутнього», де Компартія могла б займатися звичною для себе арифметикою — віднімати та ділити.

«Яблуко» — це партія, до якої належать соціально відповідальні підприємці, котрі пропонують серйозну соціальну програму, що грунтується не на мертвих ленінсько-сталінських догмах, а на сучасних принципах політичної та економічної свободи, заохочення приватної ініціативи, зниження податків і зростання прибутків.

Щодо звинувачень на адресу Бродського як голови Комітету ВР, «Яблуко» і Михайло Бродський утримуються від будь-яких коментарів — справжньої суті комуно-олігархічної акції ці звинувачення аж ніяк не стосуються.

Вони всього-на-всього лише ремарка. Як може на посаду голови Комітету з підприємництва претендувати комуніст — представник партії, яка генетично вороже ставиться до підприємництва? Це настільки ж абсурдно, як те, щоб повія раптом зажадала очолити комітет з моралі.

Прес-служба депутатської фракції «Яблуко».

Взаєморозуміння цінніше, ніж валюта

Принцип «живи сам і дай можливість іншим жити» — цілком справедливий

Саме так оцінює свою співпрацю з «Укрексімнафтопродуктом» в цілому, і її керівником Віталієм Іщенком зокрема, голова правління відкритого акціонерного товариства «Козятинрайагротехсервіс» Ігор Булавський. І для цього в нього є досить вагомі аргументи.

На відміну від багатьох підприємств в Україні, які ледве зводять кінці з кінцями, в Козятині зуміли зберегти і профіль роботи, і трудовий колектив. Сьогодні воно одне з найстабільніших у районі, а серед споріднених — у Вінницькій області. Досить сказати лише, що, не маючи заборгованості у зарплаті, відрахуваннях до різних фондів, «Райагротехсервіс» сплатив до бюджету лише податків за 9 місяців цього року понад 120 тисяч гривень. Однак це ще не межа, якщо врахувати, що його керівник планує довести товарообіг на своєму підприємстві до суми, яка становила б не менше п'яти відсотків від загальнорайонного.

А це не так-то просто. Адже Козятинський район протягом останніх трьох років незмінно в числі кращих на Вінниччині, а з окремих показників — у державі. Торік, порівняно з 1999-м, обсяги виробництва промислової продукції зросли майже на 30 відсотків і сягнули в грошовому обчисленні близько 146 мільйонів гривень. А від реалізації сільськогосподарської продукції у 2000 році одержано майже 98 мільйонів гривень, що на 42,8 відсотка більше, ніж попереднього року. Середньомісячна заробітна плата в районі сягнула 215,2 грн. А це на 25 відсотків більше, ніж у середньому по області. Такі позитивні тенденції зберігаються й цього року.

Молодий керівник «Козятинрайагротехсервісу» Ігор Булавський вважає: йому щастило в житті саме тому, що він прагнув розуміти людей і вони йому відповідали взаємністю. Так було, зокрема, коли минулого року його обрали головою правління підприємства, де все життя працював його батько. Подарунком долі вважає він і те, що зустрів кілька років тому молодого 27-річного менеджера, нині голову правління «Укрексімнафтопродукту» Віталія Іщенка. Бо хоча запчастини, ремонт, сервісне обслуговування сільгосптехніки — справа вкрай важлива для «Райагротехсервісу», однак все це перетворюється на мертвий металобрухт без пального.

Налагодження ділових стосунків та взаєморозуміння, з яким поставився Віталій Іщенко до проблем району, на думку Ігоря Булавського, дало, по суті, можливість розв'язати проблему постачання пального для сільгоспвиробників. Мало того — бензин і дизпаливо, які постачає «Укрексімнафтопродукт» за помірними цінами, обходяться сільгоспвиробникам в середньому на 4—5 відсотків дешевше, ніж з інших нафтобаз. Тобто принцип «живи сам і дай можливість іншим жити» —цілком справедливий. А розумна цінова політика хоча і не приносить надприбутків, зате закладає перспективу довготривалого і стабільного співробітництва. Якщо додати, що затрати на доставку десятків тисяч тонн пального сільгоспвиробникам Козятинського та сусідніх районів теж бере на себе постачальник, то одразу стає очевидною вигідність такої співпраці.

Отже, все-таки має рацію Ігор Булавський, стверджуючи, що взаєморозуміння цінніше, ніж валюта.

Василь ЮРЧЕНКО.

Єдиний шлях — мирні переговори

Історія під назвою «Гелаєв в Абхазії» дістає вкрай несподіваний поворот

Польового командира Руслана Гелаєва так ніхто в Абхазії і не знайшов, але дії чеченців і кількох десятків грузинських партизанів, які приєдналися до них, на територіях, контрольованих сепаратистами, мали парадоксальні наслідки. Зокрема, поряд з реально прогнозованим загостренням російсько-грузинських відносин, на порядок денний стало їх... врегулювання. Все почалося з досить жорсткого рішення грузинського парламенту, який постановив вивести російських миротворців. На не менш жорсткі заяви президента Грузії, який, втім, запропонував президентові Росії зустрітися, абсолютно несподіваним чином зреагував Володимир Путін. Він заявив, що «територіальна цілісність Грузії має бути забезпечена», абхазький конфлікт «Росія розглядає як внутрішньогрузинську політичну проблему» і що «Росія не має наміру втягуватися у конфлікти на території третіх держав».

Едуард Шеварднадзе «прийняв подачу» і, у свою чергу, в загальних рисах змалював власне розуміння проблеми. Він сказав, що ладен зустрітися з президентом РФ у Москві, Тбілісі, будь-якому іншому місті чи країні тоді, коли це вважатиме за потрібне й можливе Володимир Путін. Шеварднадзе погодився з усіма пропозиціями Путіна і сам запропонував продовжити роботу над новою великою угодою, котра має стати основою для нових взаємовідносин між двома країнами. Шеварднадзе назвав позитивним бажання двох президентів «відновити і врегулювати нормальні відносини між Грузією та Росією».

Коментуючи ситуацію, що склалася в Абхазії, президент Грузії наголосив: «Я вже висловив готовність ще раз зустрітися з Анрі Джергенія та іншими, чия участь у переговорному процесі необхідна. Ця зустріч може відбутися у Тбілісі. Ладен поїхати до Сухумі, якщо грунт для цього дозріє і якщо це буде виправдане». Президент зазначив, що основним елементом врегулювання мають бути грузино-абхазькі відносини і безпосередні переговори між грузинами та абхазами. Силове розв'язання абхазької проблеми можливе лише в крайньому випадку, якщо буде вичерпано всі засоби мирного врегулювання. «Силу в цьому разі може застосувати або держава, або події розвиватимуться стихійно. Грузини ніколи не погодяться із втратою Абхазії», — заявив Шеварднадзе. З огляду на це він порадив абхазьким керівникам усвідомити: єдиний шлях урятування абхазького народу — мирні переговори. Він не виключив, що участь Росії може позитивно вплинути на переговори, так само, як і участь США, Німеччини, Великої Британії, Франції та України. На ролі останньої він наголосив окремо.

Україна зреагувала устами Міністра закордонних справ Анатолія Зленка. Він прибув до Тбілісі в середу увечері, але ще прилетівши до столиці Азербайджану, заявив, що Київ розглядатиме питання направлення українських миротворців до Абхазії «за наявності відповідних рішень Ради Безпеки ООН», Київ не може розглядати таке питання на двосторонній основі. Він додав при цьому, що Україна виступає за врегулювання грузино-абхазької проблеми політичними засобами у рамках територіальної цілісності Грузії і висловив побажання, щоб «абхазька сторона уважно поставилася до пропозицій, висловлених грузинською стороною».

Сепаратисти відповіли не гаючись. «Абхазія не допустить введення миротворців України, бо її влаштовують у цій ролі російські миротворчі сили. Київ стоїть на відверто прогрузинській позиції», сказав Сергій Шамба, що називає себе міністром закордонних справ Абхазії.

Тим часом ситуація в самій бунтівній автономії цілковито заплуталася. Абхазькі підрозділи, котрі нібито «трощать» чеченців і партизанів, до того ж з використанням артилерії та авіації, ніяк не можуть впоратися з ними. Мало того, бої спалахують то в тому, то в іншому районі Абхазії, зокрема й на околицях Сухумі. Нині сепаратисти стверджують, що «загін північнокавказців чисельністю приблизно сто осіб, який пробився з оточення і де, ймовірно, перебуває й чеченський польовий командир Руслан Гелаєв, перейшов на територію контрольованої Тбілісі Кодорської ущелини» і що до цього загону північнокавказців йде підмога і невдовзі біля села Сакени збереться від 350 до 400 бойовиків, щоб спробувати вийти у Карачаєво-Черкесію. А «операція із зачистки від залишків грузинських партизанів і північнокавказьких бойовиків гори Цукрова Голова» завершується, заявляють абхази..

Заступник міністра оборони Грузії Гела Бежуашвілі ці дані спростував. За його словами, в Абхазії мають місце винятково локальні сутички, але аж ніяк не масштабні бойові дії, про які повідомляють російські телеканали.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Арафат відповідатиме, як бен Ладен?

Ізраїль висунув ультиматум владі Палестинської автономії. В ньому міститься вимога вжити жорстких заходів щодо Народного фронту звільнення Палестини та видати Ізраїлю всіх відповідальних за вбивство міністра туризму Рехавама Зееві.

На виконання умов ультиматуму кабінет міністрів дав адміністрації Арафата один тиждень, після чого Ізраїль вважатиме палестинську владу організацією, що підтримує терористів. І з нею він вчинить так, як це прийнято у міжнародній практиці. Окремі положення ультиматуму стосуються особисто Ясіра Арафата. Його вважають цілком відповідальним за палестинський терор, який став можливим у результаті бездіяльності палестинської влади.

Ізраїль також вимагає видачі керівника Народного фронту звільнення Палестини Ахмеда Садата, якого вважають відповідальним нарівні з безпосередніми виконавцями теракту. А військовому керівництву запропоновано розробити низку операцій з реалізації умов висунутого ультиматуму.

13-й день війни

Палата представників Конгресу США й три офісні будівлі Сенату зачинено для здійснення дезинфекції. Щонайменше у 34 службовців аналізи на сибірську виразку дали позитивну реакцію. Перевірка не підтвердила, що спори були у вентиляційній системі будівлі Конгресу. Проте рішення зачинити Палату представників залишили без змін.

За заявою експертів-бактеріологів, попередні тести спор сибірської виразки, надіслані до NBC News у Нью-Йорку та до видавничої компанії у Флориді, засвідчили їхню цілковиту ідентичність. Це може означати, що виробництво і розповсюдження бактерій відбувалося в одному місці і з одного джерела. Поки що немає доказів, що всі види спор, виявлених у США, мають стосунок до якихось воєнних програм з виробництва бактеріологічної зброї.

У Штатах побоюються і удару з іншого боку. Так, невідомі погрожували підірвати АЕС у Пенсільванії. Щоправда, після проведення перевірки території тривогу відмінили, й аеропорт у Гаррісберзі, що неподалік від АЕС, поновив свою роботу.

Учора з офіційною заявою з приводу воєнної операції США в Афганістані, що триває, виступив міністр освіти в уряді талібів мулла Муттакі. Він заявив, що Усама бен Ладен, мулла Омар та інші лідери талібів і угруповання «Аль-Каїда» після 12 днів повітряних нальотів живі, неушкоджені й сповнені рішучості боротися й далі.

Фото АП.

Ніхто ні на кого не тисне

(Початок на 1-й стор.).

Отже, Олег Дубина поінформував главу держави про те, що на засіданні обговорювали організацію роботи комісії із з'ясування причин катастрофи та «всебічного» розслідування цієї справи.

Нагадаємо, що міжвідомчу комісію з вивчення причин загибелі літака було створено рішенням Президента України Леоніда Кучми наприкінці минулого тижня. До неї увійшли представники Міністерства оборони країни та інших міністерств і відомств. Україна фактично визнала вірогідність випадкового влучення в літак української зенітної ракети, випущеної на навчаннях у Криму того дня. До проведення ретельного розслідування інциденту вже залучено Генпрокуратуру України.

А щодо заяв глави держкомісії Росії, секретаря Ради безпеки РФ Володимира Рушайла, то йому, зважаючи, як складалися обставини цієї справи, не відмовиш у зваженості та неупередженості. Він вважає, що трагедія з Ту-154 не позначиться на російсько-українських відносинах і не припускає можливості взяття Росією під контроль повітряного простору України. Поки що Москва не збирається вести переговори про створення спільних сил ППО, проте наступні навчання сил ППО найпевніше будуть спільні...

Рушайло вважає авіакатастрофу «трагічною випадковістю». «Чому ракета не уразила навчальну ціль, а перенавелася і влучила в цивільний літак — на це запитання поки що немає відповіді, — зізнався глава держкомісії в інтерв'ю газеті «Известия». — Звичайно, те, що це була саме українська ракета, найвірогідніше. І наші українські колеги цей факт визнають». Він вважає, що з формальної точки зору Україна могла дистанціюватися від російського розслідування, проте цього не сталося.

І ще. Нарешті стала відома доля головкома ППО України Володимира Ткачова, оскільки підтвердити його відставку в Міноборони не могли. Як з'ясувалося, поки що Ткачова і його заступника тимчасово усунено розпорядженням Міністра оборони Олександра Кузьмука.

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

■ Скоп'є

Поки що тільки брязкають зброєю

У Македонії неподалік кордону з Югославією та Албанією виявлено нове угруповання албанських бойовиків. Їх майже 300 осіб, вони добре озброєні й одягнені у форму Визвольної армії Косово.

■ Нью-Йорк

Мільярд потерпілим

США зібрали більш як мільярд доларів для допомоги потерпілим у результаті терактів 11 вересня. Попри те, що нині кількість пожертвувань зменшилася, фінансові надходження не припиняються. Лідером серед благодійних організацій став Червоний Хрест, який зібрав 452 мільйони.

■ Шанхай

Азія засуджує тероризм

Міністри торгівлі та закордонних справ країн— членів Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва прийняли на форумі у Шанхаї проект декларації, що засуджує тероризм.

■ Москва

А Куба проти...

Росія ліквідує свою військову базу у В'єтнамі та радіоелектронний центр на Кубі. Володимир Путін пояснив це необхідністю зосередити зусилля на головних напрямах розвитку армії країни. Джерела в кубинському уряді заявили, що рішення Москви про виведення з острова радарної бази є неприйнятним.

■ Пекін

Скасування цензури

Китайські урядові структури, які відповідають за контроль над Інтернетом, відкрили раніше закритий доступ до зарубіжних новинних Інтернет-сайтів —таких, як Бі-бі-сі, Сі-ен-ен, «Вашингтон пост».

■ Луанда

У хід пішли мачете

В ангольському місті Думбі озброєні бойовики угруповання УНІТА, використовуючи мачете, забили на смерть п'ятьох місцевих жителів, які відмовилися надати бандитам їжу.

■ Астана

Казахстан озброюється

Приблизно 13,7 млн. доларів буде спрямовано до кінця 2001 року на придбання військової техніки та зброї для Збройних сил Казахстану. А наступного року розпочнеться фінансування програми модернізації озброєння, військової техніки та засобів зв'язку.

■ Сінгапур

Розпуск парламенту

Парламент Сінгапуру розпущено президентом країни. Нові вибори до Законодавчих зборів мають відбутися до серпня 2002 року.

■ Кабул

Мазарі-Шаріф під владою талібів

Північному альянсу не вдається захопити місто Мазарі-Шаріф. Мулла Муттакі, міністр освіти вигнаного з Кабула уряду, спростував заяву людей генерала Дустума, що Мазарі-Шаріф узято військами Північного альянсу.

■ Фотофакт

Солдати вантажать гуманітарну допомогу: намети, медикаменти, дитячий одяг для афганських біженців. Літак німецьких авіасил «Люфтваффе» вилетить до Пакистану з військового аеропорту в Кельні. В Берліні він здійснить посадку і візьме на борт міністра закордонних справ ФРН Йошку Фішера.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

2. ... І засіє крук поле тернове

Земельна реформа: наслідки

12 жовтня ц. р. під таким заголовком опубліковано матеріал, в якому певною мірою подано аналіз прорахунків у аграрному секторі економіки Поділля. Такий заголовок автор поставив не тільки з врахуванням помилок окремих реформаторів, а й виходячи з комплексу негативних явищ, що сьогодні впали на голови селян. Серед них — нікчемне медичне обслуговування, доісторична торгівля, замуровані заклади культури... Цей сукупний біль може призвести до того, що над широкими родючими ланами насправді вируватимуть тільки чорні круки та ворони. А люди...

Хай живуть лиш ті, хто гроші має!

Якось ранньою весною одна з обласних газет, розповідаючи про приїзд у край відомого артиста, обмовилася, що в одному із сіл Шепетівського району столична зірка знайшла у сільській хаті два мертві тіла. Чоловік і жінка згинули від голоду і болячок...

Відтоді минуло більш як півроку, але цей «штрих сільського життя» і досі сидить ножем у грудях. Чужий біль пече, як власний. І не випадково. Бо на злидарство у селах приречені не тільки каліки, дідусі та бабусі, а й значна частка трудової спільноти, молодь. Тобто ті, хто має розбудовувати державу і її економіку. Натомість через невиплати заробітної плати, соціальних доплат люди не можуть не лише якісно працювати, а бодай захистити себе від різних хвороб. А вони, ті хвороби, прогресують. Зверніть увагу: на Хмельниччині проживає вже менш як півтора мільйона чоловік, але тільки за минулий рік медичні установи краю зареєстрували... 2 млн. 100 тис. захворювань!

Як свідчить статистика, за десять років хворобливість подолян набуває дедалі загрозливішого характеру. Практично кожен другий скаржиться на серцево-судинні патології (5170 на 10 тис. населення!). Та все ж таки медиків краю найбільше лякає епідемія туберкульозу. Якщо з 1994-го по 2000 рік зростання захворювань становило 59 відсотків, то вже дев'ять місяців поточного року до відповідного періоду минулого дали приріст у 30 відсотків!

— Це не що інше, — зізнається новопризначений начальник обласного управління охорони здоров'я В'ячеслав Таран, — як суспільна катастрофа! І, як завжди, найпотужніший удар по здоров'ю людей припав на сільські райони. Дільничні лікарні та амбулаторії ще і донині не оснащені діагностичною апаратурою, відсутні кошти на медикаменти. Ще скрутніше становище у 1006 ФАПах області, де кожний десятий — в аварійному стані.

Та хай би ті хатинки і зовсім порозвалювалися, аби фельдшер мав справні ноги та достатньо ліків у торбині. Але ж де там! Як сказав сам пан Таран, лікарю (фельдшеру) ФАПу видають на рік на одного сільського мешканця коштів на суму... Переконаний, цю цифру нізащо не вгадає жоден столичний номенклатурник, бо в його кишенях ніколи не водилося стільки грошей. Цілісіньких 10 копійок! О!..

Не випадково проблему сільської медицини ми загострили в контексті реформ на селі. Бо, як відомо, раніше кожний голова колгоспу вважав за доблесть спорудити в селі школу, ФАП, кращий, ніж у сусіда, клуб і відрапортувати на черговій партійній конференції... Та сьогодні часи перекрутилися. За розвиток соціальної сфери орденів не дають. Щоправда, за соціально-культурне будівництво попередні уряди хоч якимись чудотворними взаємозаліками гроші давали колгоспам через треті організації. Відтак, за спорудження ФАП голова колгоспу отримував сівалку за ціною комбайна! Кому такі «заліки» потрібні і зайвий головний біль?! Від цього сільська інфраструктура почала гинути. Поступово. А тут ще й у час інтенсивних реформацій столичні ідеологи сільського життя (що бачать його тільки у рекламних роликах УТ) рекомендували правонаступникам колгоспів сільський соцкультпобут передати на баланс (читай: утримання) сільських рад. А їх бюджет, звісно, як у злидаря куца свита...

Звичайно, не у всіх селах керівники приватно-орендних чи ще якихось там товариств геть відцуралися від проблем свого люду. Є і такі, що з прибутків господарства виділяють кошти на ліки, на харчування у школах та садках дітей тощо, як це робиться в агрофірмах «Незалежність» Чемеровецького, «Україна» Теофіпольського, «Проскурів» Хмельницького районів. Та, на превеликий жаль, таких прикладів в області сьогодні надто мало.

У такому разі, можливо, влада сконцентрувала всі свої потуги на центральних районних лікарнях? Де там! Як засвідчили нещодавно депутати Хмельницької обласної ради, сільським медичним установам виділяють 10 відсотків коштів від потреби, половині районів області — жодної копійки на технічне забезпечення. Таке бюджетне «піклування» влади стало першопричиною того, що добова вартість харчування за норми 9 гривень у Кам'янець-Подільському районі становить 1 грн. 47 коп., у Новоушицькому — 76 копійок, а Шепетівський побив усі рекорди — триразове харчування коштує тут... 45 копійок. Так от, якщо у такий медичний заклад потрапиш навіть здоровісіньким, то за місяць лікування відкинеш капці всеодно. Від голоду!

Заради справедливості треба зазначити, що обласна рада рішенням рекомендувала «обласній державній адміністрації вжити невідкладних заходів із виправлення становища, що склалося в галузі охорони здоров'я області». Та хоч як дивно, але чомусь керівники ради та її профільних комісій не поцікавилися належно рухом бюджетних коштів, їх використанням структурами виконавчої влади та їх прибічниками. А це саме той золотий ключик, за допомогою якого можна було б знайти у скриньці «антибіотик від інфекційної хвороби медицини».

Подайте милостиню на ліки

А поки що люди, аби хоч якось уціліти, продають із двору останню худобину, купують ліки і до ліків, платять у касу лікарні й у кишеню «білого халата». І створюється таке враження, що нібито цього чи ніхто не бачить, чи це поборне явище вже конституційно закріплене. Але ж, люди добрі, є ще у цій державі і Президент, і Прем'єр, і оті народобранці, котрі зобов'язані захищати свій так званий електорат від онкології бюджетної і медичної, від насущних наших бід.

«Фортечні мури» коопконсерватизму

Нещодавно, повертаючись з атомної, зупинився на Грицівському перехресті доріг, щоб пообідати. Не випадково. Про тамтешній замок-ресторан не одне десятиріччя линула слава далеко за межі України — про сервіс, і надзвичайну майстерність кухарів. Сюди, за сотню кілометрів від обласного центру, керівники краю возили на вечерю найшанованіших гостей Поділля. Це може особисто засвідчити колишній голова облвиконкому, народний депутат України першого скликання Анатолій Поперняк. Зрештою, для молодих хлопців та дівчат Хмельницького та Шепетівки було престижно провести вечір у цьому чарівному куточку.

Та колишній веселий терем зустрів пусткою і холодом. Ні бар, ні ресторан не працювали, про міні-готель тут уже забули й старожили. Тільки сторож, колишня кухарка ходили привидами коридорами споруди... Невже на цьому гармидерному перехресті подорожні втрачають апетит? Як з'ясувалося, ні. І «порожню торговельну нішу» успішно використали кмітливі приватні підприємці. За лічені дні спорудили навпроти своє кафе, обладнали гостьовий майданчик. І завирувала, як колись, жвава торгівля...

Важке собаче життя бути сторожем і продавцем водночас!

Не хотілося вірити, що таке могло статися в одній з кращих облспоживспілок України. А можливо, це виняток, і сільська кооперація вистояла від ударів економічної стихії? Щоб з'ясувати це, минулої неділі, на Покрову, подався я на села районів, що колись вважалися кращими у системі облспоживспілки. Скажімо, у моєму рідному двох голів правлінь райспоживспілки свого часу було нагороджено орденами Леніна і Трудового Червоного Прапора, а по покупки до місцевого універмагу приїжджали люди аж зі столиці.

Та що там райцентр, у рідному Куражині в сільському магазині можна було придбати такий одяг, що днем із свічкою не знайдеш в обласному центрі. Сьогодні торговельний центр забитий металевими штабами, в стінах утворилися тріщини, в які можна вкласти долоню... І тільки заготпункт обмінює буханець хліба чи кілограм борошна на яйця чи картоплю. Та що там село! У райцентрі закрили не тільки магазинчики, а й центральний ресторан та бар, універмаг перетворився на щось незрозуміле. І тільки посередині колишнього масивного торговельного центру і досі маячить без змін велика постать Леніна.

Ще сумніша картина від колишніх підприємств споживчої кооперації у Зінькові Віньковецького району. Вже не кажу про універмаг, магазини, кафе, що були гордістю району. Зіньківський ковбасний цех знали не тільки в Хмельницькому та Києві, а й у Москві та Ленінграді. Жодне питання у столиці СРСР не вирішували без зіньківської ковбаси. Та попри всю цю популярність ковбасний цех ССТ вмер...

Постає запитання: невже у колишньому райцентрі відпала потреба в торгівлі, невже втратився попит на оригінальний смак тамтешньої ковбаси? Ні, все це є. Сьогодні поруч із вчорашніми торговельними закладами виросли нові споруди приватних підприємців. А от, скажімо, у селі Майдан-Олександрівський цього району сім'я Яновичів, викинута за борт неплатоспроможного ССТ, не могла з своїх коштів спорудити магазин, так вони переобладнали під крамницю домашню літню кухню, облагородили пластиком, завезли ходові товари найпершої потреби. Морозиво(!) аж з Вінниці доставили, бо воно смачніше від хмельницького. Тим часом магазини коопспілки зачинено. Одні постійно, інші...

Читаючи ці рядки, чиновники з облспоживспілки незадоволено буркнуть: нас паплюжить кореспондент. Ви подивіться, люди добрі, наш звіт обласній державній адміністрації. Там повсюдні плюси.

Так. Плюси є. Ще не всюди споруди розвалилися і де-інде навіть знімаються заржавілі амбарні замки. Але погляньмо реально на ціну тих плюсів. Он приклад з того ж таки Віньковецького району. Ослamівський магазин № 10. За дев'ять місяців поточного року збільшив товарооборот до відповідного періоду минулого року на 104,4 відсотка. А тепер погляньмо, чи бити у литаври? Сума роздрібного товарообороту становила за згаданий період 38,4 тисячі гривень. А в селі — 1439 мешканців. От і виходить, що кожен житель села за місяць несе до кооперації всього-навсього 2 гривні 90 копійок. Це або пляшка пива, або два буханці хліба з сірниками. І це при тому, що у цьому селі порівняно краще платять працюючим зарплату живими грішми. Тут уже причина не у безгрошів'ї селянина. А в чому?

На це запитання, гадаю, досить промовисто мені розповіли дві молодиці з порожнього бару, що розташувався на першому поверсі райспоживспілки.

— Чого нема людей? Та всі вони перебралися до приватника, он туди, поруч за рогом. Там ціни нижчі, та ще він звабив наших клієнтів розливним пивом...

У цій відповіді — велика філософія реальності. Громіздка кооперативна структура, що привчена радянською владою до централізованих поставок, до вчорашнього стандарту «покупець біжить за продавцем», не спроможна сьогодні оперативно реагувати на зміни попиту, на цінові перепади тощо.

Та проблематика організації торгівлі системи споживчої кооперації селянина хвилює насамперед як людину, з якої час від часу брали гроші на кооперативний пай, на розвиток магазинів та їдалень. Не рік, не два — а ще з далеких довоєнних. Навіть брали пайові внески з «чужих», коли купували вони якусь дефіцитну річ. Про це знають навіть кияни, котрі приїжджали по покупки на Хмельниччину. Ті гроші, звісно, пішли у велетенські споруди, в інші будівлі, котрі сьогодні розвалюються, де-інде продаються. Та пайові внески простому селянину, переконаний, не повернуться, як і не повернуться гроші з колишніх ощадкас.

Але, на мій погляд, аби врятувати сільську торгівлю заради розширення сервісних послуг тим самим обкраденим селянам, дати сільській торгівлі свіже повітря конкуренції — сьогодні невідкладно потрібно провести реорганізацію всіх отих сільпо, райспоживспілок в об'єднання на індивідуально-приватних засадах. «Штаб» (районний чи обласний) має заробляти сам гроші за свої зароблені конкретною функцією справи.

Про те, що на приватних засадах торгівля розвивається у селах, де зачахла споживча кооперація, свідчить саме життя. Воно, те життя, скажімо, у Хмельницькому також показало, що і приватні підприємці мусять об'єднуватися і мати свою координаторську структуру. От тільки тут гроші «штабу» не дають дарма. Об'єднання підприємців отримує фінансування за конкретні дії. Якщо у такому контексті і пройде реорганізація облспоживспілок, впевнений, що вони відновлять свою колишню славу.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницька область.

Фото автора.

Собаки Павлова

 Орфеї та корифеї

Якось так склалося в нашому буденному уявленні, що коли десь є якийсь Павлов, отже, десь там поряд мусять бути і собаки. Це в нас щось на кшталт умовного рефлексу — як у тих самих собак Павлова. І коли нам, припустімо, кажуть, що в Харкові є відомий фотохудожник Євген Павлов, ми тут-таки мимоволі думаємо: а собаки де?

Собак задосить: і тих, яких прийнято навішувати на будь-якого незвичного художника, і тих, які десь-то зариті, коли шукаєш у всьому цьому сенс.

Отже, беремо слід. Взяти його на рівні побутової свідомості непросто, бо нині образотворче мистецтво так ускладнилося, що деякі художники — недоступні, як фізики-ядерники.

Ось и Павлов — він з юнацьких років полюбляє фотошок, бруталізм, а ми зазвичай розмірковуємо так: що нам, шоків у повсякденному житті мало? І — йдемо, пригнічені браком слів для сварки (або вихваляння). Тут би допоміг хто — та, приміром, добрий і розумний відеофільм про Павлова (Світлана Зінов'єва, Віктор Кабаченко, «Тотальна фотографія») просто так не побачиш, бо немає в нас досі телеканалу «Культура».

А розумні мистецтвознавці — вони теж переважно герметичні, як і описуване ними мистецтво. Судіть самі:

«Фотографічні зображення, створені Павловим, пов'язані з інтересом до внутрішнього простору людини, незвичайних проявів психічного та соціального життя. На цьому шляху він прийшов до ідеї тотальної фотографії, яка повертає авторові свободу, раніше затиснуту в технологічні канони. У ній він використовує і «високі» засоби (живопис, графіка), і «низькі» (порошинки, подряпини). Зображення піддаються аналізу, що виявляє їхню справжню природу, яка може бути описана хіба що в термінах тонкоматеріального світу, котрі відповідають рівню сучасної науки. У дефектах, що об'єктивно з'являються на плівці, він вбачає потік нерозшифрованої інформації, виходячи з позиції невипадковості того, що відбувається. До тих самих проявів автор зараховує і вільний, незагальмований жест, значущий для рукотворної фотографії, яку він робить».

Це розумний текст, але незвичний. Крім того — вітчизняний. А ми (умовний рефлекс!) любимо, щоб нам про нас розповіли в Європі — тоді повіримо!

А саме про Павлова в Європі багато можуть розповісти. Ось нещодавня стаття журналу «Imago», Братислава, Словаччина:

«Євген Павлов — фотограф, який здобув освіту в стінах кінооператорського класу Київського театрального інституту. Та ще до вступу туди, з найперших кроків у Харкові, він опиняється в центрі подій, що визначають майбутнє української фотографії, і в лавах фундаторів харківської фотошколи — таких, як Борис Михайлов, Олег Мальований, Олександр Супрун та інші. Будучи наймолодшим у цій компанії автором, він, проте, стає одним з ініціаторів (разом з Юрієм Рупіним) створення відомої групи «Время» (1971 р.), яка стала визначним центром деконструктивістської фотографії в Радянському Союзі».

Навчаючись у Києві, він не втрачав зв'язку з харківською групою. Свій дипломний фільм Павлов знімав, зберігаючи вірність концепціям групи «Время» та її «теорії удару» — про тюрму суворого режиму. Ту саму, де тоді сидів класик українського кіно Сергій Параджанов. Кажуть, що, залишаючи зону, Параджанов просив адміністрацію продати йому цю стрічку за нечувану тоді суму — мільйон рублів. «Я продам її, — казав він, — за мільйон доларів». Наступного дня до Київського театрального інституту приїхали з МВС, і фільм зник. А шкода, адже кожен кадр цієї кінострічки побудований в дусі естетики фотошоку бруталістської харківської школи.

Багато з того, що знімав у ті роки Павлов та інші представники харківської школи, було насичено реальною життєвою силою, правдою, яка отримувала резонансний відгук в усьому світі. Далі були великі виставки в Європі, США, публікації. Нині близько 150 робіт фотографа мають різні музеї світу. Магістральний проект «Тотальна фотографія» показано в США в Цинциннаті та в рамках мультиекспозиції сучасної української фотографії в Нью-Джерсі. Репрезентована раніше в Харкові, Києві, Братиславі, «Тотальна фотографія» здобула тут глядача з особливою дистанцією погляду, зафіксованого в коментарях «The New York Times» (23 липня 1995 р.). Оглядач побачив у фотографіях Павлова зв'язок з руськими іконами, «з їхніми золотими фонами та застиглими виразами облич». Та причини цього архаїчного враження в іншому, в технології. Знімаючи радянськими фотоапаратами ще й на місцевій плівці, він вийшов не лише за межі цих матеріалів, а й принципів «нормальної» фотографії. В неминучих за такої технології дефектах плівки, подряпинах, випадкових штрихах та порошинках він почав розглядати певну інформацію, яку потрібно лиш виділити і акцентувати. Другою частиною цього метафізичного «проявлення» фотографії став прийом «незагальмованого жеста», легко прочитуваного в кольорових лініях і плямах, нанесених на знімки. Деструктивність цієї технології стосовно самої фотографії надолужувалася розширенням її можливостей.

Проект розростався і потребував великих потужностей у подоланні бар'єрів між фотографією та живописом. До цього часу художник Володимир Шапошников зробив крок назустріч. У фокусі їхнього взаємного інтересу виник спільний проект «Загальне поле», 1996 р. (роботи показано в Харкові, Києві, Парижі). У чорно-білі знімки, зроблені Павловим, вони по черзі вносили свої кольорові коментарі. У такий спосіб досліджувалася нова грань анонімності зображення, яку започаткували в харківській школі «лурики» Б. Михайлова та продовжив дослідами В. Кочетов.

У наступному спільному проекті Павлова і Шапошникова «Парнографія» (Харків, Художній музей, 1998 р., Київ, галерея Ексар», 1998 р.) ця тема здобула своєрідне продовження. Парні фотозображення розглядали як співвідношення з тематикою еротичної фотографії (гра співзвучностей «parno» — «porno»). Зміна коду сексуальності проектувалася в навмисній зістиковці кадрів 90-х, з їхньою гіподинамічною пластикою, і напруженої експресії ширококутника пансексуальних 70-х. Вихід у пострадянському суспільстві витісненої колись еротики у масовий тираж окреслив цілу низку нових проблем, наприклад, перехід еротичного фото з маргінального комерційного жанру (а в такому вигляді воно існувало з часів виникнення фотопроцесу) в магістральний.

Вочевидь з метою заземлення і повернення собі фотографічної адекватності услід за «Парнографією» Павлов зробив строгу серію з 20 чорно-білих натюрмортів. А тепер, знову в союзі із Шапошниковим, працює над новим проектом «Друге небо».

Ось так — складнувато, але страшенно приємно це в них там звучить! Та не треба комплексувати — рідний Харків також визнав і полюбив свого бунтівного сина. Одна з останніх виставок Павлова — «Не ори!» (Колекція орвохромів) — відбулася в Харкові взимку цього року (галерея «Палітра»). Орвохром — це була класна і недорога німецька слайдова фотоплівка, на якій виконували в 70—80-ті «кольорову творчу роботу». Вона мала й свій особливий колорит, упізнаваний у найрізноманітніших авторів, від США до СРСР. В історії української фотографії — це той недоторканний слайдовий запас, та майже ілюзорна пам'ятка творчої думки двох десятиліть, що брав інтенсивну й екстенсивну участь у художньому процесі, — переважно у вигляді квартирних слайд-показів. І він же практично не існує у вигляді фотовідбитків.

13 метрів із відзнятого Павловим орвохрому, репрезентованих на виставці, засвідчили, яким насиченим було життя цих років. Ця насиченість, звісно, швидше внутрішня, ніж зовнішня. Нинішні слух і зір виокремлюють у цьому візуальному контексті наполегливий голос проминулого режиму — у вигляді численних гасел та дороговказів, та глухий коментар народу — у вигляді парканних написів. Цей період, до того ж, вражає безліччю заборон, які звернені до розуму і сердець громадян і узагальнено в назві виставки — «Не ори!».

На знімку: «Альтернатива», створена 1985-го — за рік до Чорнобиля. Але тепер, після подій в Америці, здобула нову актуальність. Ця робота є в зібраннях Художнього музею в Х'юстоні (США), Центру сучасного мистецтва, Цинциннаті (США), Музею Зіммерлі, Нью-Джерсі (США), Музею фотографії, Шауляй (Литва), Музею Сальвадора Веласекі, Реус (Іспанія).

Підготував
Віктор ГРИНЕВИЧ.

Досьє «ГУ»

Євген Павлов народився (1949 р.), живе й працює в Харкові. Закінчив Київський театральний інститут. Фотографії Павлова є в колекціях 14 музеїв світу. Персональні виставки: Харків, Київ, Полтава, Стокгольм, Кельн, Цинциннаті, Братислава, Нью-Джерсі. Нагороди і премії: Золота медаль Асоціації фотомистецтва Канади, Вища нагорода серед лауреатів міжнародних виставок за декаду 1979—1989 рр. (Іспанія), медаль Гауді, срібна медаль ФІАП (двічі), Золота медаль «Austrian Super Circuit» (Австрія), Муніципальна премія 1997 року (Харків), Стипендія Президента України в галузі мистецтв (1999 р.), медалі на міжнародних фотовиставках в Польщі, Люксембурзі, Франції, Росії, Данії, Болгарії, Італії, Латвії та ін.

Про нього розповідають у Європі. І Харкові

 Мистецтво

Дві рідні сестриці — одвічне і мить

Черкаський художник Микола Теліженко народився у Звенигороді. Його родова пам'ять увібрала в себе далеку минувшину. Скіфські мотиви, сонцезакоханість Трипілля, звитяга і трагедія козаччини, страхи голодомору — наскрізні теми творчості ТЕЛІЖЕНКА.

Миколині роботи, особливо пластика малих форм, вражають лаконічністю і глибоким психологічним підтекстом. Ось «Роксолана» — один з найсильніших жіночих образів митця. Володарка султанових дум нахилилася в тузі над власною душею. А душа — трепетний птах, б'ється крильми об грати... А хто бачив «Крик Берестечка», ніколи не забуде сповнені муки і мужності очі козаків, що гинуть разом зі своїми побратимами-кіньми у холодних болотах Берестечка. Скульптор зобразив лиш козацькі буйні голови і голови коней, та здається, що бачиш усю ту епічну битву.

Образи кобзарів чи не найулюбленіші у творчості майстра. Він часто повертається до Тарасового «Перебенді», ніби разом з ним шукає шлях до правди. Хто ми, українці? Що заважає нам утвердитися, об'єднатися? Теліженкова «Пихата рада» дає гірку відповідь на ці запитання. Три постаті — гетьмана, представника козацької старшини і духовної особи зібралися на раду. Вони стоять пихато-розхилено. У кожного власний інтерес вищий за турботу про державу. Поставити б цю скульптуру в кабінетах найвищих посадовців!

Глибокий слід у творчості Миколи залишила дружба з видатним художником-характерником Данилом Нарбутом. Дід, як звали його близькі люди, був безкомпромісним до всього, що спотворювало національну культуру, і уважним до тих, хто плекав її. Це в Діда, на «хуторі Нарбутів», виношувалися нові Миколині ідеї. Очевидно, під впливом Дідових розповідей про свого батька, славного графіка Георгія Нарбута, розвинулася у молодого художника любов до графіки. Його графічні роботи «Збудуймо храм», «Маковія», «Чумаки», «Українська Мадонна» та інші сповнені пристрасті й віри у невмирущість народу.

Щойно в Черкаському художньому музеї відкрито ювілейну виставку Миколи Теліженка «Роздуми напередодні». Тут — скульптура, графіка, витинанка, геральдика (митець разом з дружиною Олександрою Теліженко — автори герба Черкащини). Винуватець торжества дуже хвилювався. Однак переповнені черкащанами зали виставки засвідчили — Шевченків край зростив ще одного самобутнього майстра-новатора українського мистецтва.

Лідія **ТИТАРЕНКО.**

На знімках: *Микола Теліженко і його скульптура «Крик Берестечка».*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

Цим Законом встановлюються засади функціонування Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, порядок відшкодування вкладів вкладникам банків —учасників (тимчасових учасників) Фонду, а також регулюються відносини між Фондом, Кабінетом Міністрів України та Національним банком України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

вклад (депозит) — кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які відповідно до законодавства України розміщені вкладником на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку на іменних рахунках у банку — учаснику (тимчасовому учаснику) Фонду гарантування вкладів фізичних осіб чи залучені таким банком у формі випуску (емісії) іменних ощадних (депозитних) сертифікатів і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору. Відповідно до цього Закону Фонд гарантування вкладів фізичних осіб відшкодовує вклади, розміщені на рахунках, що не використовуються вкладником для здійснення підприємницької діяльності;

вкладник — фізична особа, яка має вклад у банку — учаснику (тимчасовому учаснику) Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

недоступність вкладів — неможливість одержання вкладу вкладником відповідно до умов договору, яка настає з дня призначення ліквідатора банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Стаття 2. Учасники Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

Учасниками Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі —Фонд) є банки — юридичні особи, які зареєстровані в Державному реєстрі банків, який ведеться Національним банком України, та мають банківську ліцензію на право здійснювати банківську діяльність. Участь у Фонді зазначених банків є обов'язковою.

Учасники Фонду зобов'язані сплачувати збори до Фонду.

Учасником Фонду є банк, який виконує встановлені Національним банком України економічні нормативи щодо достатності капіталу і платоспроможності та може виконувати свої зобов'язання перед вкладниками.

Банки — учасники Фонду, які не виконують встановлених Національним банком України економічних нормативів щодо достатності капіталу, платоспроможності та/або яким за рішенням Національного банку України зупинено дію банківської ліцензії Національного банку України на здійснення банківської діяльності, переводяться за рішенням адміністративної ради Фонду, прийнятим на підставі інформації Національного банку України, одержаної за результатами моніторингу діяльності банків, до категорії тимчасових учасників Фонду.

Після переведення до категорії тимчасових учасників Фонду банк, вклади фізичних осіб до якого залучені до дня його переведення до цієї категорії, зобов'язаний сплачувати збори до Фонду до повного виконання зобов'язань перед вкладниками по виплаті їхніх вкладів та нарахованих відсотків.

У разі відкликання банківської ліцензії Національного банку України на здійснення банківської діяльності адміністративна рада Фонду за поданням Національного банку України приймає рішення про виключення цього банку з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду.

Виключення банку з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду не позбавляє вкладників, вклади яких були залучені до дня виключення його з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду, права на відшкодування таких вкладів у разі настання їх недоступності відповідно до цього Закону.

Стаття 3. Гарантії за вкладом

Фонд гарантує кожному вкладнику банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду відшкодування коштів за його вкладами, включаючи відсотки, в розмірі вкладів на день настання недоступності вкладів, але не більше 1200 гривень по вкладах у кожному із таких банків. Зазначений розмір відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, за рахунок коштів Фонду може бути збільшено за рішенням адміністративної ради Фонду залежно від тенденцій розвитку ринку ресурсів, залучених від вкладників банками —учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду.

У разі розміщення вкладником в одному банку — учаснику (тимчасовому учаснику) Фонду кількох вкладів Фонд гарантує відшкодування коштів за такими вкладами, включаючи відсотки, у розмірі загальної суми вкладів за станом на день настання недоступності вкладів, але не більше розміру, встановленого відповідно до частини першої цієї статті.

Якщо вкладник має вклади у кількох банках — учасниках (тимчасових учасниках) Фонду, які в подальшому реорганізувалися шляхом їх злиття, приєднання або перетворення в один банк — юридичну особу, Фонд гарантує відшкодування коштів за цими вкладами до закінчення строку дії договорів за цими вкладами на тих самих умовах, що й до реорганізації. Вклади, залучені після реорганізації банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду, гарантуються Фондом у загальній сумі, але не більше розміру, встановленого відповідно до частини першої цієї статті.

Вклади, розмір яких становить менше 1 гривні, не підлягають відшкодуванню.

Відшкодування вкладів в іноземній валюті відбувається у національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним (обмінним) курсом Національного банку України на день настання недоступності вкладів.

Стаття 4. Обмеження гарантії

Фонд не відшкодовує гарантовану суму за вкладами, розміщеними:

1) членами наглядової ради, ради директорів і ревізійної комісії банку, вклади в якому є недоступними;

2) працівниками незалежних аудиторських фірм (аудиторами), які здійснювали аудиторські перевірки банку протягом останніх трьох років;

3) акціонерами, частка яких перевищує 10 відсотків статутного капіталу банку;

4) третіми особами, які діють від імені вкладників, зазначених у пунктах 1, 2, 3 цієї статті;

5) вкладниками, які на індивідуальній основі отримують від банку пільгові відсотки та мають фінансові привілеї, що призвели до погіршення фінансового стану банку;

6) вкладниками, які не ідентифіковані ліквідаційною комісією.

Стаття 5. Інформація для вкладників

Банки — учасники (тимчасові учасники) Фонду зобов'язані:

а) розміщувати у всіх приміщеннях, до яких мають доступ вкладники, інформацію про систему гарантування вкладів;

б) надавати інформацію про види вкладів, що підлягають гарантуванню Фондом, обсяги і порядок їх відшкодування.

Банкам — учасникам (тимчасовим учасникам) забороняється використовувати інформацію, що стосується гарантування вкладів, у рекламі з метою сприяння збільшенню загальної суми вкладів. Банк зобов'язаний обмежувати рекламу щодо гарантування вкладів з посиланням на участь у Фонді.

Фонд зобов'язаний двічі на рік за станом на 1 січня та 1 липня публікувати в офіційних засобах масової інформації реєстр банків —учасників (тимчасових учасників) Фонду протягом одного місяця після настання зазначених строків.

Інформація про зміни в реєстрі банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду додатково публікується в офіційних засобах масової інформації протягом 14 календарних днів після внесення змін до реєстру.

Стаття 6. Надання інформації для Фонду.

Фонд має право одержувати від Національного банку України інформацію, необхідну для виконання ним функцій, передбачених цим Законом.

Національний банк України зобов'язаний у тижневий строк інформувати Фонд про:

1) надання банку банківської ліцензії на право здійснювати банківську діяльність;

2) застосування до банку заходів впливу;

3) відкликання банківської ліцензії на право здійснювати банківську діяльність.

Банки — учасники (тимчасові учасники) Фонду зобов'язані подавати Фонду балансові звіти, аудиторські висновки, інші визначені Фондом форми звітності, документи та інформацію, що необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом.

Ліквідатор банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду зобов'язаний надати Фонду інформацію та передбачені законодавством документи, необхідні для виконання Фондом функцій щодо забезпечення відшкодування коштів вкладникам.

Для виконання власних функцій Фонд визначає обов'язкові форми звітності для банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду.

Посадові особи Фонду зобов'язані додержувати вимог законодавства про збереження банківської таємниці щодо інформації, одержаної із зазначених у цій статті джерел.

Стаття 7. Надання інформації для Національного банку України

Фонд надає Національному банку України інформацію про виконання або порушення банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду вимог цього Закону.

Розділ II. ПРАВОВИЙ СТАТУС ФОНДУ ТА ЙОГО КЕРІВНІ ОРГАНИ

Стаття 8. Правовий статус Фонду

Фонд є державною спеціалізованою установою, яка виконує функції державного управління у сфері гарантування вкладів фізичних осіб.

Фонд є юридичною особою, має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його повному господарському віданні.

Фонд є економічно самостійною установою, яка не має на меті одержання прибутку, має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в Національному банку України.

Фонд має печатку із своїм найменуванням, веде облік і звітність відповідно до законодавства.

У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України, чинним законодавством та діє на підставі Положення про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, яке затверджується Кабінетом Міністрів України та Національним банком України.

Місцезнаходження Фонду — місто Київ.

Стаття 9. Нормативно-правові акти Фонду

Фонд видає нормативно-правові акти з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими до виконання банками —учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду.

Нормативно-правові акти видаються у формі інструкцій, положень, правил, які затверджуються рішенням адміністративної ради Фонду.

Нормативно-правові акти Фонду підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 10. Стандарти Фонду

З метою забезпечення захищеності вкладів фізичних осіб Фонд відповідно до визначеного ним порядку встановлює для банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду обов'язкові стандарти — вимоги до банків щодо їх членства у Фонді, які встановлюються нормативно-правовими актами Фонду.

Стаття 11. Звітність Фонду

Двічі на рік за станом на 1 січня та на 1 липня Фонд публікує в офіційних засобах масової інформації звіт про свою діяльність.

Один раз на рік діяльність Фонду перевіряється незалежною аудиторською фірмою, яка визначається згідно з рішенням його адміністративної ради.

Фонд подає річний звіт разом з аудиторським висновком Кабінету Міністрів України і Національному банку України до 1 липня року, наступного за звітним.

Річний звіт Фонду, достовірність якого має бути підтверджена незалежною аудиторською фірмою, підлягає опублікуванню в офіційних засобах масової інформації відповідно до законодавства.

Стаття 12. Керівні органи Фонду

Керівними органами Фонду є адміністративна рада та виконавча дирекція.

Стаття 13. Адміністративна рада Фонду

Адміністративна рада Фонду діє у складі п'яти осіб, які є громадянами України, постійно проживають в Україні, мають вищу фінансово-економічну чи юридичну освіту, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років.

Адміністративна рада формується шляхом делегування до її складу двох представників Кабінету Міністрів України, двох представників Національного банку України, одного представника асоціації банків.

Очолює адміністративну раду голова, який щорічно обирається адміністративною радою з числа її членів.

Члени адміністративної ради не можуть бути членами органів управління або акціонерами будь-якого банку.

Строк повноважень члена адміністративної ради становить чотири роки і може бути продовжено на наступний строк, але не більше ніж на два строки.

У разі закінчення строку повноважень члена адміністративної ради відповідний орган, зазначений у частині другій цієї статті, у місячний строк делегує до складу адміністративної ради нового представника або приймає рішення про продовження строку повноважень члена адміністративної ради з урахуванням частини п'ятої цієї статті.

Повноваження члена адміністративної ради припиняються за рішенням органу, який його делегував, у разі:

1) подання членом адміністративної ради письмової заяви про припинення повноважень за власним бажанням;

2) неможливості виконання обов'язків (у тому числі за станом здоров'я);

3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

4) закінчення строку його повноважень;

5) його смерті або на підставі рішення суду про оголошення його померлим або визнання безвісно відсутнім.

Повноваження члена адміністративної ради може бути достроково припинено також з ініціативи органу, який делегував його до складу адміністративної ради, в разі прийняття відповідного рішення про це.

Орган, який делегував члена адміністративної ради, повноваження якого достроково припинено відповідно до частин сьомої та восьмої цієї статті, делегує до складу адміністративної ради нового представника у місячний строк після прийняття рішення про дострокове припинення повноважень його попереднього представника.

Стаття 14. Повноваження адміністративної ради

Адміністративна рада координує роботу Фонду щодо захисту інтересів вкладників банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду, здійснює контроль і нагляд за діяльністю Фонду, приймає рішення в межах своїх повноважень і несе відповідальність за виконання покладених на Фонд завдань і здійснення ним своїх функцій.

Адміністративна рада:

1) затверджує регламент роботи адміністративної ради;

2) затверджує кошторис витрат Фонду;

3) затверджує організаційну структуру Фонду;

4) затверджує порядок відшкодування Фондом коштів за вкладами фізичних осіб;

5) затверджує стандарти Фонду;

6) затверджує нормативно-правові акти Фонду;

7) призначає на посади директора-розпорядника і членів виконавчої дирекції та приймає рішення про їх звільнення;

8) затверджує Положення про виконавчу дирекцію та порядок оплати праці її членів;

9) погоджує форми і розмір оплати праці працівників Фонду;

10) здійснює нагляд за діяльністю виконавчої дирекції;

11) розглядає і затверджує звіти виконавчої дирекції про діяльність Фонду за кожне півріччя;

12) вносить пропозиції Національному банку України щодо запобігання негативним явищам, які можуть загрожувати інтересам вкладників банків —учасників (тимчасових учасників) Фонду;

13) приймає за погодженням із Національним банком України рішення щодо встановлення спеціального збору для сплати банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду;

14) приймає рішення щодо залучення кредитів Кабінету Міністрів України, Національного банку України, банків та іноземних кредиторів;

15) приймає рішення про затвердження строку інвестування коштів Фонду в державні цінні папери України або вкладання на депозитні рахунки Національного банку України;

16) щорічно визначає аудиторську фірму, яка проводитиме аудит діяльності Фонду;

17) призначає в разі потреби позачергові аудиторські перевірки Фонду і визначає аудиторську фірму;

18) приймає рішення щодо збільшення розміру відшкодування коштів за вкладом за рахунок коштів Фонду;

19) приймає рішення про переведення банку — учасника Фонду до категорії тимчасових учасників Фонду;

20) приймає рішення про виключення банку із числа учасників (тимчасових учасників) Фонду;

21) приймає рішення з інших питань, що належать до її компетенції відповідно до цього Закону.

Стаття 15. Рішення адміністративної ради

Рішення адміністративної ради приймаються на засіданнях простою більшістю голосів за умови участі в засіданні не менше чотирьох її членів. У разі рівного розподілу голосів голос голови адміністративної ради є вирішальним.

В окремих випадках, які визначаються регламентом роботи адміністративної ради, рішення адміністративної ради можуть прийматися шляхом письмового опитування її членів.

Рішення адміністративної ради, прийняті в межах її повноважень, передбачених цим Законом, є обов'язковими до виконання банками —учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду.

Стаття 16. Порядок роботи адміністративної ради

Порядок роботи адміністративної ради визначається її регламентом.

Адміністративна рада проводить чергові засідання не рідше одного разу на квартал.

Адміністративна рада може проводити позачергові засідання за ініціативою її голови або на вимогу не менше ніж трьох її членів чи на вимогу виконавчої дирекції.

Стаття 17. Повноваження голови адміністративної ради

Голова адміністративної ради:

1) головує на засіданнях адміністративної ради;

2) підписує протоколи засідань адміністративної ради;

3) розподіляє обов'язки між членами адміністративної ради;

4) приймає рішення з питань діяльності Фонду, крім тих, які віднесені виключно до компетенції адміністративної ради та виконавчої дирекції згідно з цим Законом.

Стаття 18. Виконавча дирекція Фонду

Питання, що пов'язані з поточною діяльністю Фонду, вирішує виконавча дирекція, кількісний склад якої затверджується адміністративною радою.

Виконавчу дирекцію очолює директор-розпорядник Фонду. Директор-розпорядник Фонду та члени виконавчої дирекції призначаються на посади та звільняються з посад адміністративною радою.

Директором-розпорядником та членами виконавчої дирекції можуть бути громадяни України, які постійно проживають в Україні, мають вищу фінансово-економічну чи юридичну освіту, стаж роботи за фахом не менше ніж п'ять років.

Стаття 19. Повноваження виконавчої дирекції

Виконавча дирекція:

1) приймає рішення про відшкодування коштів вкладникам у разі настання недоступності вкладів;

2) виконує всі процедури, пов'язані з виплатою відшкодування у разі настання недоступності вкладів;

3) складає кошторис витрат Фонду та подає його на затвердження адміністративній раді;

4) подає на затвердження адміністративній раді звіти про діяльність Фонду за кожне півріччя;

5) розробляє та подає на затвердження адміністративної ради Фонду нормативно-правові акти та стандарти Фонду;

6) має право вимагати скликання позачергового засідання адміністративної ради;

7) розглядає звернення до Фонду вкладників банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду щодо відшкодування вкладів за рахунок коштів Фонду;

8) вивчає та аналізує тенденції розвитку ринку ресурсів, залучених від вкладників банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду;

9) має право здійснювати перевірки банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду з питань, віднесених до повноважень Фонду. Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на рік, позапланові — за рішенням Фонду щодо переведення банку—учасника до категорії тимчасових учасників Фонду;

10) встановлює за погодженням із Національним банком України форми звітності та порядок їх подання до Фонду банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду;

11) одержує від Національного банку України інформацію про прийняті рішення щодо застосування заходів впливу до окремих банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду відповідно до чинного законодавства;

12) аналізує інформацію про фінансовий стан банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду;

13) інформує Національний банк України про результати проведених у межах її повноважень перевірок банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду та в разі виявлення допущених банком порушень норм цього Закону вносить пропозиції про застосування Національним банком України до такого банку заходів впливу;

14) інвестує вільні ресурси Фонду в державні цінні папери України або зберігає на депозитних рахунках Національного банку України згідно з цим Законом і Положенням про Фонд;

15) веде реєстр банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду та вносить відповідні зміни до нього;

16) вносить на розгляд адміністративної ради пропозиції щодо встановлення спеціального збору для сплати банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду, збільшення розміру відшкодування за рахунок коштів Фонду, залучення Фондом кредитів від Кабінету Міністрів України, Національного банку України, банків та іноземних кредиторів;

17) вносить на розгляд адміністративної ради пропозиції щодо переведення банку — учасника Фонду до категорії тимчасових учасників Фонду;

18) готує пропозиції щодо виключення банку із числа учасників (тимчасових учасників) Фонду та подає їх на розгляд адміністративної ради;

19) щорічно подає на розгляд адміністративної ради пропозиції щодо визначення аудиторської фірми, яка проводитиме аудит діяльності Фонду;

20) приймає рішення з інших питань, що належать до її компетенції відповідно до цього Закону.

Стаття 20. Обов'язки та повноваження директора-розпорядника Фонду

Директор-розпорядник Фонду:

1) керує поточною діяльністю Фонду;

2) діє від імені Фонду і представляє його інтереси без доручення у відносинах з органами державної влади і управління, банками, міжнародними організаціями, іншими установами та організаціями;

3) головує на засіданнях виконавчої дирекції;

4) підписує протоколи засідань виконавчої дирекції, накази та розпорядження, а також угоди, що укладаються Фондом;

5) розподіляє обов'язки між членами виконавчої дирекції;

6) призначає на посади та звільняє з посад працівників Фонду (крім членів виконавчої дирекції) відповідно до законодавства України про працю; приймає рішення з усіх питань діяльності Фонду, крім віднесених до компетенції адміністративної ради, голови адміністративної ради, а також виконавчої дирекції Фонду;

7) несе персональну відповідальність за діяльність Фонду та виконання покладених на нього завдань;

8) бере участь у засіданнях адміністративної ради з правом дорадчого голосу.

Розділ III. ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КОШТІВ ФОНДУ

Стаття 21. Джерела формування коштів Фонду

Джерелами формування коштів Фонду є:

1) початкові збори з банків — учасників Фонду;

2) регулярні збори з банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду;

3) спеціальні збори з банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду;

4) кошти, внесені Національним банком України в розмірі 20 мільйонів гривень;

5) доходи, одержані від інвестування коштів Фонду в державні цінні папери України;

6) кредити, залучені від Кабінету Міністрів України, Національного банку України, банків та іноземних кредиторів;

7) пеня, яку сплачують банки — учасники (тимчасові учасники) Фонду за несвоєчасне або неповне перерахування зборів до Фонду;

8) доходи від депозитів, розміщених Фондом у Національному банку України.

Фонд є єдиним розпорядником коштів, акумульованих у процесі його діяльності.

Фонд має право придбавати та орендувати майно, необхідне для виконання його функцій, у межах кошторису витрат, затвердженого адміністративною радою і погодженого з Міністерством фінансів України та Національним банком України.

Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України.

Стаття 22. Сплата початкового збору до Фонду

Початковий збір до Фонду в розмірі одного відсотка зареєстрованого статутного капіталу банку перераховується банками — учасниками на рахунок Фонду протягом тридцяти календарних днів з дня одержання банківської ліцензії на здійснення банківської діяльності.

Банки, створені в результаті реорганізації шляхом їх злиття, приєднання або перетворення (в разі сплати початкового збору до Фонду банками, які реорганізувалися), звільняються від сплати початкового збору та набувають усіх прав і обов'язків реорганізованих банків щодо участі у Фонді.

Стаття 23. Сплата регулярного збору до Фонду

Нарахування регулярного збору до Фонду здійснюється банками—учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду двічі на рік по 0,25 відсотка загальної суми вкладів, включаючи нараховані за вкладами відсотки, за станом на 31 грудня року, що передує поточному, та 30 червня поточного року.

Перерахування нарахованого регулярного збору здійснюється банками—учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду щоквартально рівними частками до 15 числа місяця, наступного за звітним періодом.

Стаття 24. Сплата спеціального збору до Фонду

Встановлення спеціального збору до Фонду здійснюється, якщо поточні доходи Фонду є недостатніми для виконання ним у повному обсязі своїх зобов'язань щодо обслуговування та погашення залучених кредитів, спрямованих на відшкодування коштів вкладникам банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду. Рішення про встановлення спеціального збору приймає адміністративна рада за погодженням з Національним банком України.

Внесення спеціального збору банками — учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду проводиться у строки та згідно з умовами, встановленими адміністративною радою.

Загальний розмір спеціальних зборів, сплачених банками —учасниками (тимчасовими учасниками) Фонду протягом року (в разі вичерпання фінансових можливостей Фонду для виконання покладених на нього завдань), не повинен перевищувати розміру щорічного регулярного збору з банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду.

Стаття 25. Надання Фонду кредитів

Для виконання Фондом покладених на нього завдань, за умови, що його фінансові можливості вичерпані, Кабінет Міністрів України надає Фонду кредит у грошовій формі або у вигляді державних цінних паперів.

Ліміт кредитування на наступний рік визначається щорічно як десятикратний розмір надходжень від банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду за перше півріччя поточного року і передбачається Міністерством фінансів України в проекті закону про Державний бюджет України в грошовій формі або в правах на здійснення цільової емісії державних цінних паперів.

Фонд подає Міністерству фінансів України заявку про розмір ліміту кредитування і отримує в місячний строк підтвердження про включення до проекту закону про Державний бюджет України відповідних положень.

При отриманні Фондом кредиту від Кабінету Міністрів України у вигляді цінних паперів Фонд має право реалізувати їх на відкритому ринку, отримати кредит під заставу у банків, іноземних кредиторів, Національному банку України.

Національний банк України має право надавати Фонду кредит під заставу цінних паперів за ціною не нижче індексу інфляції строком на п'ять років.

Стаття 26. Контрольні функції Фонду

Фонд здійснює перевірки розрахунків та контролює повноту і своєчасність перерахування зборів кожним банком — учасником (тимчасовим учасником) Фонду.

За несвоєчасне або неповне перерахування початкового, регулярного або спеціального зборів банки — учасники (тимчасові учасники) протягом місяця сплачують пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення.

Для виконання своїх повноважень відповідно до цього Закону Фонд здійснює перевірки банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду, в тому числі і шляхом залучення незалежних експертів за рахунок коштів Фонду. Фонд має право брати участь у перевірках, які здійснюються Національним банком України, з питань, що належать до компетенції Фонду відповідно до цього Закону.

Стаття 27. Заходи впливу

Фонд зобов'язаний порушити перед Національним банком України питання про застосування до банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду заходів впливу у разі порушення ним норм цього Закону.

Національний банк України зобов'язаний розглянути звернення Фонду протягом 10 днів із дня його одержання.

У разі невиконання банком — учасником (тимчасовим учасником) Фонду вимог частини третьої статті 6 цього Закону, керівники банку підлягають адміністративній відповідальності відповідно до закону.

Фонд має право застосовувати до банків—учасників Фонду такі заходи впливу:

1) переводити банки до категорії тимчасових учасників Фонду;

2) виключати банки з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду;

3) в разі виявлення допущених банком порушень норм цього Закону вносити пропозиції про застосування Національним банком України до такого банку заходів впливу.

Стаття 28. Переведення банку до категорії тимчасових учасників Фонду

Переведення банків до категорії тимчасових учасників Фонду здійснюється рішенням адміністративної ради, за поданням виконавчої дирекції Фонду, в разі порушення банками — учасниками Фонду вимог цього Закону, нормативно-правових актів та стандартів Фонду. Повідомлення про прийняття такого рішення надсилається банку та Національному банку України.

Фонд не відшкодовує гарантовану суму за вкладами фізичних осіб, які залучаються банком, переведеним до категорії тимчасового учасника Фонду, які залучені ним з дати отримання повідомлення про переведення його до категорії тимчасового учасника Фонду.

Банк, переведений до категорії тимчасового учасника Фонду, зобов'язаний:

а) на другий день після отримання від Фонду повідомлення про переведення його до категорії тимчасового учасника Фонду розмістити у всіх приміщеннях, до яких мають доступ вкладники, інформацію про переведення його до категорії тимчасового учасника Фонду;

б) попереджати у письмовій формі фізичних осіб при укладенні з ними нових угод на залучення вкладів, що Фонд не гарантує відшкодування за цими вкладами на умовах, визначених цим Законом.

Банк, переведений до категорії тимчасового учасника Фонду, не сплачує регулярний збір до Фонду по вкладах, які залучені ним з дати отримання повідомлення про переведення його до категорії тимчасового учасника Фонду.

Стаття 29. Виключення банку з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду

Фонд має право виключити банк з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду в разі відкликання ліцензії Національного банку України на здійснення банківської діяльності або в разі припинення здійснення банком операції щодо залучення вкладів фізичних осіб.

Виключення банку з числа учасників (тимчасових учасників) Фонду не позбавляє вкладників, вклади яких були залучені до дня отримання банком повідомлення про переведення його до категорії тимчасових учасників, права на відшкодування таких вкладів у разі настання їх недоступності відповідно до цього Закону.

Розділ IV. ПОРЯДОК ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ ФОНДУ НА ВІДШКОДУВАННЯ КОШТІВ ЗА ВКЛАДАМИ

Стаття 30. Право на відшкодування коштів за вкладом

Вкладники набувають право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в грошовій одиниці України з дня настання недоступності вкладів.

Стаття 31. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами

Ліквідатор банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду має надати Фонду протягом двадцяти робочих днів з дня настання недоступності вкладів повний перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами, із визначенням їх розрахункової суми, яка підлягає відшкодуванню відповідно до цього Закону.

На підставі одержаного від ліквідатора банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду переліку вкладників із визначенням розрахункової суми, яка підлягає відшкодуванню за рахунок коштів Фонду, Фонд у місячний строк перевіряє подані розрахунки з урахуванням вимог статті 4 цього Закону та приймає рішення про відшкодування коштів вкладникам.

Фонд протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про відшкодування Фондом коштів за вкладами фізичних осіб повідомляє вкладників через офіційні засоби масової інформації.

З дня настання недоступності вкладів припиняється нарахування відсотків за ними.

Стаття 32. Розрахунки з вкладниками банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду

Порядок відшкодування Фондом коштів за вкладами фізичних осіб затверджується адміністративною радою Фонду.

Відшкодування за вкладами здійснюється в готівковій або безготівковій формі.

Фонд за запитом ліквідатора банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду у письмовому вигляді надає необхідну інформацію про розмір відшкодованих коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду.

Виплата Фондом гарантованої суми відшкодування через визначені банки-агенти здійснюється протягом трьох місяців з дня настання недоступності вкладів. У разі ліквідації системоутворюючого банку цей строк може бути продовжено до шести місяців.

Відшкодування за вкладами можуть сплачуватися іншим особам згідно з законодавством України (за довіреністю, заповітом тощо). Строк позовної давності по зверненнях вкладників становить три роки.

Стаття 33. Набуття Фондом права кредитора

Фонд набуває право кредитора щодо банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду на всю суму, що підлягає відшкодуванню, з дня настання недоступності вкладів.

Розділ V. ОСОБЛИВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 34. Початок відшкодування коштів за вкладами

Фонд розпочинає здійснення своїх функцій щодо відшкодування вкладникам банку — учасника (тимчасового учасника) Фонду коштів за вкладами в установленому відповідно до цього Закону розмірі з дня набрання чинності цим Законом.

Стаття 35. Обмеження діяльності Фонду

Фонду забороняється здійснення діяльності, яка не передбачена цим Законом.

Стаття 36. Ліквідація Фонду

Ліквідація Фонду здійснюється в установленому законом порядку.

Кошти Фонду, які залишилися після його ліквідації, перераховуються до Державного бюджету України.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Цим Законом повністю врегульовані питання діяльності Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, створеного відповідно до Указу Президента України від 10 вересня 1998 року № 996 «Про заходи щодо захисту прав фізичних осіб — вкладників комерційних банків України».

3. Дія цього Закону не поширюється на відкрите акціонерне товариство «Державний ощадний банк України» (до прийняття відповідного закону).

4. Законодавчі акти України до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечить йому.

5. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 16, ст.119, № 22, ст.159; 1998 р., № 14, ст.60, № 20, ст.104; 1999 р., № 5—6, ст.39, № 7, ст.47, № 20—21, ст.192, № 26, ст.215, № 51, ст.455; 2000 р., № 20, ст.149, № 36, ст.298):

статтю 1 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Встановлення і скасування спеціального збору до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, розмір та механізм справляння цього збору здійснюються відповідно до Закону України «Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб».

У зв'язку з цим частини четверту — шосту вважати відповідно частинами п'ятою — сьомою;

перше речення частини третьої статті 2 викласти в такій редакції:

«Державні цільові фонди включаються до Державного бюджету України, крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Пенсійного фонду України та Фонду соціального страхування України»;

у статті 14:

частину першу доповнити пунктом 25 такого змісту:

«25) збори до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (початковий, регулярний, спеціальний)»;

доповнити статтю новою частиною такого змісту:

«5. Спеціальний збір до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, зазначений у пункті 25 частини першої цієї статті, встановлюється у порядку, визначеному Законом України «Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб»;

2) пункт 1 частини першої статті 31 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст.378) доповнити після підпункту «б» новим підпунктом такого змісту:

«в) витрати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що пов'язані з набуттям ним прав кредитора щодо банку, — у розмірі всієї суми відшкодування за вкладами фізичних осіб».

У зв'язку з цим підпункт «в» вважати підпунктом «г»;

3) у Законі України «Про банки та банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст.30):

статтю 87 доповнити новими частинами такого змісту:

«Національний банк України зобов'язаний протягом двох днів після прийняття рішення про ліквідацію банку повідомити про це Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.

У разі оскарження в судовому порядку рішення Національного банку про ліквідацію банку Національний банк України повідомляє про це Фонд гарантування вкладів фізичних осіб»;

пункт 3 частини другої статті 93 викласти в такій редакції:

«3) відповідно до вимог нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб надає Фонду протягом двадцяти робочих днів із дня настання недоступності вкладів повний перелік вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами, із визначенням їх розрахункової суми, що підлягає відшкодуванню»;

4) частину першу статті 42 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст.238; 2000 р., № 14—15—16, ст.121, № 29, ст.230, № 42, ст.351; 2001 р., № 35—36, ст.30) доповнити після пункту 1 новим пунктом такого змісту:

«2) надає кредити Фонду гарантування вкладів фізичних осіб під заставу цінних паперів за ціною не нижче індексу інфляції терміном на 5 років».

У зв'язку з цим пункти 2—14 вважати відповідно пунктами 3—15.

6. Кабінету Міністрів України:

протягом одного місяця підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

7. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, створеному відповідно до Указу Президента України від 10 вересня 1998 року № 996 «Про заходи щодо захисту прав фізичних осіб — вкладників комерційних банків України», привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 вересня 2001 року.
№ 2740-III.

«Азот» — це кипуче життя

(Початок на 1-й стор.).

«Азот» було побудовано на початку 60-х минулого століття. Мов гігантський корабель, він здолав штиль планової економіки. Не затонув у штормах стихійного ринку. Навпаки, обійшов його айсберги, витримав не один дев'ятий вал і вийшов на фарватер світового ринкового океану.

Сьогодні продукцію «Азоту» знають, без перебільшення, в усіх країнах Європи, Північної і Південної Америки, в Азії. Підприємство виробляє третину мінеральних добрив в Україні і є своєрідним барометром аграрних успіхів не лише своєї області , а й держави. Показовий був нинішній рік. Селяни за надані їм пільгові кредити вдосталь закупили «вітамінів» для поля і одержали добрий урожай.

Окрім аміаку, карбаміду, аміачної селітри «Азот» виробляє капролактам — таку собі «продукцію для Аріадни», з якої на хімічних комбінатах України випускають капронову нитку і корд. Утім, ця «золота» нитка має попит і далеко за межами країни. І приносить акціонерному товариству добрі прибутки.

Розповідь про «Азот» буде неповною, якщо не згадати про його потужну соціальну базу. Приватизувавшись, підприємство не лише не розгубило кращих традицій піклування про заводчан, а навіть помножило їх. Своя медчастина, чудовий санаторій-профілакторій, розгалужена мережа служби милосердя, найліпший в обласному центрі палац культури — все це до послуг азотівців, ветеранів підприємства, членів їхніх родин. А ще — палац спорту. І улюблена волейбольна команда «Азот» —неодноразовий чемпіон і володар Кубка України. Цим дуже пишаються заводчани.

Директор ВАТ «Азот» Борис Райков

Один з корпусів об'єднання

Урешті, про «капітана». Борис Сергійович Райков, генеральний директор, голова правління ВАТ 15 років стоїть за штурвалом «Азоту». Його називають феноменальною людиною. Син скромних учителів хімії, інженер, котрий пройшов усі щаблі хімічного виробництва, він поєднав у собі, здавалося б, непоєднуване. Розрахунок висококопрофесійного економіста і щедрість, жорсткість аналитика і чуйність, твердість керівника і вражаючу делікатність, певну замкнутість і уважність до кожної людини. А, можливо, весь феномен Райкова в тім, що за гороскопом він — Терези. Саме ті Терези — розумні, добрі, чарівні і... трохи загадкові, котрі приваблюють до себе людей і мають багато друзів.

Подружжю робітників Любі та Саші Дем'яненкам «Азот» виділив трьохкімнатну квартиру

Волейбольна команда

Про знак зодіаку пригадалося неспроста. Сьогодні, 19 жовтня, Борису Райкову виповнюється 55 років. Від імені азотівців, колег з черкаської організації УСПП, лідером яких він є, виборців Драбівського району, котрі обрали його депутатом до обласної ради, всіх черкащан, які щиро шанують «генерала» «Азоту», вітаємо вас, Борисе Сергійовичу, з чудовими «п'ятірками»!

Хай збудеться те, що ще не збулося! Хай святиться ваша воля, хай посміхається доля! Бо «Азот» — то справжнє життя!

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Оголошення

АК "ПРОМИСЛОВО - ФІНАНСОВИЙ БАНК"

Звіт про прибутки та збитки (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.10.2001	на 01.01.2001
1.1	Процентний дохід	22 937	26 819
1.2	Процентні витрати	(9 095)	(12 495)
1	Чистий процентний дохід	13 842	14 324
2.1	Комісійний дохід	1 331	1 365
2.1	Комісійні витрати	(473)	(194)
2	Чистий комісійний дохід	858	1 171
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	483	541
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	76	373
8	Операційний дохід	15 259	16 409
9	Загальноадміністративні витрати	(4 120)	(5 012)
10	Витрати на персонал	(3 196)	(2 709)
11	Прибуток від операцій	7 943	8 688
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(813)	(4 428)
13	Прибуток до оподаткування	7 130	4 260
14	Податок на прибуток	(2 426)	(1 372)
15	Прибуток після оподаткування	4 704	2 888
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0
17	Чистий прибуток/збиток банку	4 704	2 888

Голова Правління Ільїн В.Н.
Головний бухгалтер Кизим Г.М.

Балансовий звіт (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.10.2001	на 01.01.2001
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	20 120	6 475
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансується Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0	0
3	Кошти в інших банках	44 078	37 117
4	Цінні папери на продаж	0	16 043
5	Кредити та заборгованість клієнтів	127 990	84 427
6	Інвестиційні цінні папери	0	0
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	75	75
8	Основні засоби та нематеріальні активи	7 805	7 671
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	2 161	1 574
11	Інші активи	1 423	1 003
12	Усього активів	203 652	154 385
	ЗАБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	44 946	33 746
14	Кошти клієнтів	100 674	69 008
15	Інші депозити	1 540	340
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	840	684
19	Інші забов'язання	19 103	18 762
20	Усього забов'язань	167 103	122 540
21	Статутний капітал	30 300	27 600
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені у акціонерів	0	0
24	Емісійні різниці	609	609
25	Резерви	936	747
26	Переоцінка основних засобів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	4 704	2 888
28	Усього власного капіталу	36 549	31 845
	Усього пасивів	203 652	154 385

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ АБ "НАЦІОНАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЇ"

01601,Київ,вул. Володимирська,54
ліц. НБУ №78 від 09.03.2000 р.

Звіт про прибутки та збитки

(тис.гривень та тис.од.валюти)

Рядок	Найменування статті	на 01.10.01	на 01.10.00
1.1.	Процентний дохід	9663	9140
1.2.	Процентні витрати	-6532	-8308
1.	Чистий процентний дохід	3131	832
2.1.	Комісійний дохід	1337	1136
2.2.	Комісійні витрати	-897	-791
2.	Чистий комісійний дохід	440	345
3.	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	3697	5308
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-183	0
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	208
7.	Інший операційний дохід	124	89
8.	Операційний дохід	7209	6782
9.	Загальноадміністративні витрати	-4585	-5011
10.	Витрати на персонал	-1583	-985
11.	Прибуток від операцій	1042	786
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-654	-216
13.	Прибуток до оподаткування	388	570
14.	Податок на прибуток	0	0
15.	Прибуток після оподаткування	388	570
16.	Непередбачені доходи/витрати	0	-18
17.	Чистий прибуток/збиток банку	388	552

Голова Правління Н.А.Огородник
Головний бухгалтер Н.Г.Молібога

Балансовий звіт

(тис.гривень та тис.од.валюти)

Рядок	Найменування статті	на 01.10.01	на 01.10.00
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	11030	8827
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3.	Кошти в інших банках	26795	35170
4.	Цінні папери на продаж	4951	0
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	48961	34222
6.	Інвестиційні цінні папери	1788	5386
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	0	0
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	739	375
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10.	Нараховані доходи до отримання	1483	1293
11.	Інші активи	17107	17569
12.	Усього активів	12853	102841
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	37129	43484
14.	Кошти клієнтів	30529	15122
15.	Інші депозити	4765	986
16.	Боргові цінні папери, емітовані банком	8658	16818
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
	2500,2510	0	0
18.	Нараховані витрати до сплати	319	263
19.	Інші зобов'язання	13928	9126
20.	Усього зобов'язань	95328	85799
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	15000	15000
22.	Капіталізовані дивіденди	0	0
23.	Акції, викуплені в акціонерів	-90	0
	5900	0	0
	6-7кл.	388	552
24.	Емісійні різниці	0	0
25.	Резерви	110	73
26.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	0	0
27.	Нерозподілений прибуток	2117	1416
28.	Усього власного капіталу	17525	17041
29.	Усього пасивів	112853	102841
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	0	0

Загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «ІВЕКО УКРАЇНА»

пройдуть в Києві за адресою: вул. Васильківська,1, 4 грудня 2001 року об 11.00 за місцевим часом

з таким порядком денним:

1. Внесення змін до Статуту компанії, пов'язаних з розпорядженням акціями.
2. Затвердження плану роботи компанії на 2002 рік.
3. Затвердження нових членів ревізійної комісії ЗАТ «ІВЕКО УКРАЇНА».

Реєстрація учасників — з 10.00 до 10.45.

Генеральна дирекція ЗАТ.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Східно-промисловий комерційний банк»

Балансовий звіт (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 01.10.2001	На 01.01.2001
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	1624	2989
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	...	948
3	Кошти в інших банках	3961	6803
4	Кредити та заборгованість клієнтів	13573	3253
5	Основні засоби та нематеріальні активи	405	342
6	Нараховані доходи до отримання	10	...
7	Інші активи	149	23
8	**Усього активів**	**19722**	**14358**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
9	Кошти банків	300	...
10	Кошти клієнтів	5800	3212
11	Інші зобов'язання	2369	2064
12	**Усього зобов'язань**	**8469**	**5276**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
13	Статутний капітал	9301	7595
14	РЕЗЕРВИ	310	256
15	Нерозподілений прибуток	1642	1231
16	**Усього власного капіталу**	**11253**	**9082**
17	**Усього пасивів**	**19722**	**14358**

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 01.10.2001
1.1.	Процентний дохід	2848
1.2	Процентні витрати	(391)
1	**Чистий процентний дохід**	**2457**
2.1	Комісійний дохід	735
2.2	Комісійні витрати	(20)
2	**Чистий комісійний дохід**	**715**
3	Чистий торговельний дохід	101
4	**Операційний дохід**	**3273**
5	Загальноадміністративні витрати	(404)
6	Витрати на персонал	(744)
7	**Прибуток від операцій**	**2125**
8	Відрахування в резерви під кредитну заборгованість	14
9	**Прибуток до оподаткування**	**2139**
10	Податок на прибуток	(637)
11	**Прибуток після оподаткування**	**1502**
12	**Чистий прибуток/збиток банку**	**1502**

Голова Правління Н. О. Скріпнік
Головний бухгалтер Л. В. Бітюцьких

Пошуки міфів у кінохащах

 Десята муза

Важко бути Богом — стверджують у своєму девізі організатори IV Міжнародного студентського фестивалю аудіовізуальних мистецтв «Fast-Fest-Weekend». Нелегка ноша й молодого режисера, — відповідають їм представники семи кіношкіл Східної Європи, що на початку жовтня презентували на фестивалі свої роботи.

Місцем дислокації цьогорічного свята кіно й молодості став оздоровчий комплекс «Лідер» у Пущі-Водиці. Можна багато казати про це дивне місце й вогкі десятимісні «номери» для учасників і преси, але головне на фестивалі не побут...

Спочатку про учасників. Це Інститут кіно і телебачення при Київському університеті культури, Московський гуманітарний інститут телебачення і радіомовлення, Всеросійський державний інститут кінематографії (ВДІК), Білоруська та Харківська академії мистецтв, кінофакультети Тбіліського та Київського театральних інститутів. Перераховувати членів журі не буду, скажу лише, що головою був грузинський режисер і професор Бадур Цуладзе. Власне, треба віддати належне організаторам: студентам нудьгувати не доводилося. Багаття, дискотеки, басейн і пиво «на шару» не залишили байдужими жодного. І попри все це, кожен перегляд відеоробіт супроводжувався повним глядацьким аншлагом.

За встановленими ще чотири роки тому правилами, кожна школа має представити годинну програму. Перед першим переглядом Бадур Цуладзе сказав: «Вибачте, любі, але суддівство обіцяю суб'єктивне»... Що поробиш — зітхнули учасники.

Перегляд робіт Московського гуманітарного інституту телебачення і радіомовлення, безперечно, зацікавив. Я навіть наважився б запропонувати їх в ефір якогось телеканалу. Єдине, що стримало — неприродна стерильність і намагання режисера якомога точніше вписатися не в саму проблему, а в завдання — зробити проблемний сюжет. На жаль, досить мляво постали харків'яни й студенти столичного інституту імені Карпенка-Карого. Перші відзначилися найнавіженішим фільмом «Фоторепортер під час страти» й отримали приз у відповідній номінації та відеоопусом про життя лесбіянок. Другі — визнаною найкращою анімаційною роботою «Happy End».

Кожен перегляд закінчувався обговоренням. Звичайно, це річ корисна, але полемісти, ведучи мову про фільми, заходили в такі хащі морально-етичних проблем людства, про які не здогадувалися навіть автори робіт. І вишукували в їх творіннях такий колосальний зміст! Утім, з цих обговорень можна було винести й багато цікавого про: сучасні тенденції європейського кіно, занепад національних шкіл у колишніх республіках СРСР, проблему «кліповості», яка дамокловим мечем нависла над молодими режисерами тощо. Особисто я довідався, що грузинське кіно перестало сміятися — це гірко.

Справді, програма грузинів була досить сумною, але гарно зробленою. «Детективна історія без героя», «Про двох», «Туди-сюди», «Тітка Сталіна з Португалії» та інші роботи отримали і спеціальні, і головні призи фестивалю. Даремно згадувати «погрозу» голови журі Бадура Цуладзе: «генацвалі» справді показали клас.

Насамкінець про володаря головного призу (і головного спонсора фестивалю) «Fast-Fest-Weekend-2001» — Інститут кіно і телебачення при Київському університеті культури. Його відеопрограму визнано найкращою програмою фестивалю. Можна казати про амбіції й смаки, мені ж сподобалася лише одна відеоробота, визнана кращим документальним фільмом, — «Житель країни Інніара». Цікаве кіно про київського божевільного Славка Рассипаєва, який обожнює тролейбуси і не любить жінок.

Ось така історія. Фестиваль закінчився, довівши, що Богом бути не просто важко, а взагалі неможливо. Чи, може, я помиляюся?

Ігор ДАРМОСТУК.

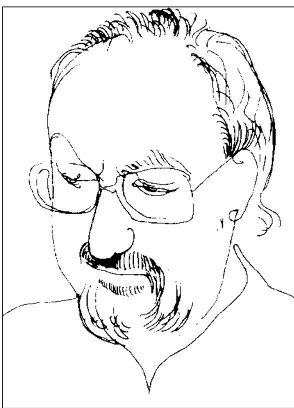
На знімку: Бадур Цуладзе — голова журі.

Фото «Агентства Прес-КІТ».

Дебют Василя Скуратівського

 Нові видання

Виявляється, партія «Реформи і порядок» не перша посадила бджолу на свій герб. Бджола є на гербі Сімферополя й ще одинадцяти українських міст, а на старих гербах Медвина та Сосниці — цілі бджолині рої!

Про це (і не лише) — у новій книзі знаного письменника-етнографа Василя Скуратівського «Кухоль меду». Власне, це своєрідна енциклопедія українського бджолярства: його історія, філософія, економіка, його політико-правові аспекти (так!) і, нарешті, його технологія — від опису вулика до рецептів ліків та ласощів. Тобто кожен знайде для себе тут поживу духовну й практичну.

Це не рецензія, а лише віддух на свято появи книги. І варто сказати ось що. Василь Тимофійович написав чимало книг, ця — п'ятнадцята, але вона мала бути першою! Автор розпочав її у 70-х роках, та не знайшов цитат про бджіл у класиків марксизму і — відклав. Писав щось інше (хоч він ні про що інше не писав, крім як про народну культуру й світовідчування).

Отже, це, по суті, дебют. Як уся́ка дебютна робота, вона дуже добросовісна, з солідною бібліографією. Правда, Маркса там так і нема, а багато чого іншого є — хіба що окрім посилань на Вінні Пуха та «Мертві бджоли» Павла Зіброва. І це зрозуміло: Скуратівський противник новітньої попси. Навіть якщо десь і є попса, то вона у Василя Тимофійовича майже автентична!

Є у цієї книжки ще одна гарна, прикметно дебютантська риса: як кожен початківець, автор дуже любить свою тему і вона для нього найважливіша в світі. Десь поміж рядків це виглядає так: якби не бджоли, то не було б і України, а якби не Україна, то світ не знав би меду! Не хотілося б тут іронізувати, навпаки, в епоху нашої тотальної меншовартості це — цінна позиція. Між іншим, приклад для любителів історичної попси: якби князь Володимир не любив пити медовуху, були б ми зараз, може, ортодоксальними ісламістами! А ось приклад серйозний. Цілий розділ книги присвячено колонізації Слобожанщини українськими бортниками. Тобто саме козаки-пасічники зробили українськими землями нинішню Сумщину, Харківщину, частину Полтавщини й Донеччини. Є лист 1640 року, де ті козаки пишуть: «Часом ми татар беремо, часом вони нас, і ми на це не зважаємо, бо на тому Україна почалася!» Влучний вислів, нема потреби його коментувати, каже автор, і ми слідом за ним. Додамо лише, що книжка зі смаком видана: обкладинка зроблена наче зі свіжого воску (художник Леся Квик, видавництво «Гердан Графіка», Львів). А парсуна автора тут — мов у китайського мудреця, і нагадує нам, що він таки вже не дебютант.

Христофор ГРУША.

 Конкурси

На жаль, без зоряного блиску

У Чернівцях завершився VI Міжнародний конкурс молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка. Він знову повернувся на місце свого народження — в оновлений після реконструкції Літній театр Парку культури імені Тараса Шевченка. Цей чудовий подарунок зробила чернівчанам міська рада та її голова Микола Федорук.

Перед журі на чолі з народним артистом України Миколою Мозговим постала непроста дилема: розпізнати в молодих маловідомих співаках майбутніх зірок. До Чернівців прибуло їх чимало — більше двох десятків. Своїх надій делегували Болгарія, Румунія, Молдова, Литва, Білорусь та Україна. Але вже перший тур показав — дехто з прибульців має проблеми з голосом... Одне слово, цьогорічним конкурсантам бракувало зоряного блиску.

На фінішну пряму вийшло кілька обнадійливих, справді талановитих виконавців. Однак претендента на гран-прі не знайшлося. Тому журі обмежилося лише присвоєнням першого місця. Воно дісталося співачці з Білорусі Гюнеш Аббасовій. Другу премію одержала українка Наталія Лаврушко, третю — Наталка Барбу з Молдови. Дипломантами конкурсу стали Родіка Новак з Румунії та Віталій Скадорва з Білорусі. На велику радість чернівчан до цього почесного списку увійшла й обдарована буковинська співачка Тетяна Решетняк.

Головне досягнення конкурсу, мабуть, полягає в тому, що переможці й дипломанти талановито інтерпретували пісні Володимира Івасюка. Володарка першого місця Гюнеш Аббасова навіть пообіцяла з підмостків чернівецької сцени, що підготує цілу програму з його творів для білоруської публіки.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

«Бабин Яр» поета і художника

Свою нову рукописну книгу — поему-плач «Бабин Яр», приурочену до 60-х роковин трагічної дати, видали відомі митці поет Ігор Потоцький та художник Микола Прокопенко. Цей своєрідний літопис геноциду в роки другої світової війни побачив світ лише в одному-єдиному примірнику. Хто стане його постійним власником — поки що невідомо. До цього співавтори вже видали кілька таких унікальних книжок — їх придбали здебільшого національні бібліотеки зарубіжних країн.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Амбіції — коханню не завада

 Меридіани

На початку наступного року розпочнуться зйомки романтичної комедії з Сандрою Буллок та Хью Джекменом у головних ролях, повідомляє Comingsoon. net (Інтернет). Назву фільму ще не затверджено. Сандра зіграє амбіційного адвоката. Її персонаж блискуче веде справи в суді і майже завжди виграє процеси. Її бос — неймовірно багата і впливова, але дещо безвідповідальна людина. На перший погляд, вони не мають нічого спільного, та незабаром події змусять їх по-новому поглянути одне на одного. І що більше вони намагаються уникнути службового роману, потрапляючи при цьому в кумедні ситуації, тим очевидніше стає, що від кохання важко сховатися.

Комедія буде режисерським дебютом Марка Лоуренса, сценариста таких фільмів із Сандрою Буллок, як «Міс Конгеніальність» та «Сили природи». Він також виступить і як продюсер фільму.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311190.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України